

**กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ
(พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)
(ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘)**

**คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด
โดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ**

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
เรื่อง กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘)

ด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘) เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ ได้พิจารณา “ร่าง” กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ และนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อประกาศใช้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘)

ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พร้อมแจ้งกรอบฯ ไปยังคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จึงขอประกาศใช้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘) ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายวิจิต ไตรสรณกุล)

ประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของ กระบวนการ ห้วงเวลาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกระทรวงมหาดไทย ได้ชักชวนแนวทางการและหลักเกณฑ์ การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดห้วงเวลาจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในเขตจังหวัด ซึ่งจะต้องให้ ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ และโครงการพัฒนาที่รองรับเงินอุดหนุนทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดทำแผนพัฒนาให้สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) นโยบายของรัฐบาลแผนงานด้านความมั่นคง ภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน จากส่วนราชการ รวมถึงสามารถใช้ค่านิยมพื้นฐานของคนไทย มาปรับใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ได้ตามความเหมาะสม โดยผ่านกระบวนการประสานแผนพัฒนา ท้องถิ่น และจัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน ก่อนงบประมาณประจำปี

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้ทบทวนกรอบยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘) ขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ในการ กำหนดทิศทางการดำเนินงานในภาพรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบูรณาการ โครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกัน ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดศรีสะเกษ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดศรีสะเกษ

มีนาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมา	๒
๑.๒	วัตถุประสงค์ในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์	๒
๑.๓	ขั้นตอนการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์	๓
๑.๔	ประโยชน์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์	๓
๑.๕	ข้อมูลสภาพทั่วไป และศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด	๔

ส่วนที่ ๒ แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์

๒.๑	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๑๘
๒.๒	แผนการบริหารราชการแผ่นดิน	๓๒
๒.๓	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๓๙
๒.๔	แผนพัฒนาจังหวัด	๔๕

ส่วนที่ ๓ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๓.๑	วิสัยทัศน์	๗๕
๓.๒	พันธกิจ	๗๕
๓.๓	เป้าประสงค์รวม/ผลผลิตที่ได้	๗๕
๓.๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดศรีสะเกษ	๗๖
๓.๕	โครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์	๘๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๘๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี	๘๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ และสิ่งแวดล้อม	๙๐

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้แล้วเสร็จภายในเดือน มิถุนายนก่อนงบประมาณประจำปี โดยมีองค์กรจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และอำนาจหน้าที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ข้อ ๑๐ (๑) กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจากกรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และข้อ ๖ การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสอดคล้องกับระเบียบ ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทย ได้ชักซ้อมแนวทางและหลักเกณฑ์ การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา พื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนา จังหวัด และแผนชุมชน มีการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนา ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกันเองในเขตจังหวัด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัดโดยกรอบการประสานโครงการพัฒนาจากการ บูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการหรือภาคธุรกิจเอกชน จะต้องเป็นโครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปได้ประโยชน์ร่วมกัน

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้ทบทวนกรอบยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘) ขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่นถือเป็นเครื่องมือ สำคัญในการวางแผนที่มีความสอดคล้องกับนโยบายในระดับบน และเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการ พัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหา และศักยภาพของท้องถิ่น ด้วยการบูรณาการการบริหารจัดการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๑) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำนโยบาย มาขับเคลื่อนการพัฒนาตามทิศทางการพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ และการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ และเป็นข้อมูลการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๓) เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีทิศทางในการ จัดทำที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) คำแถลงนโยบาย ของคณะรัฐมนตรี แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ และแผนพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษ

๔) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประสานความร่วมมือ และบูรณาการโครงการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๕) เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน และท้องถิ่น ภายในจังหวัดศรีสะเกษ

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๑) คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จัดเวทีประชุมร่วมระหว่าง คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด และประชาคมท้องถิ่น เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๒) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด นำข้อสรุปนำมาจัดทำเป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ

๓) แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๑) เป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่กำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาในทิศทางเดียวกัน มีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาสอดคล้องกันในระดับบน ภายใต้สภาพ ปัญหา และความจำเป็นต้องการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

๒) เป็นกรอบประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน บูรณาการโครงการพัฒนาลดความซ้ำซ้อน และยังสามารถจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๓) เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการบริหารงานท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นำยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา มาใช้เป็นกรอบจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลต่อการวัดผลประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๕ ข้อมูลสภาพทั่วไป และศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดศรีสะเกษ

ภาพรวมและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ

๑ สถานภาพทางกายภาพ

๑.๑ พื้นที่ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้ง ละเอียดจุดที่ ๑๔-๑๕ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๔-๑๐๕ องศาตะวันออก อยู่เหนือระดับน้ำทะเล ๑๒๐ เมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด ๘,๘๓๙.๙๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕,๕๒๔,๘๘๗.๕ ไร่ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถไฟประมาณ ๕๕๑ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๗๑ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับ จังหวัดใกล้เคียง ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธร
ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

๑.๒ ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนา มีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้ และพื้นที่จะค่อยๆ ลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก ซึ่งเต็มไปด้วยห้วย หนอง คลอง บึง ต่างๆ ตลอดระยะทางที่ลำน้ำมูลไหลผ่านสภาพดินร่วนละ ๖๐ เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดีแต่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเพียงร้อยละ ๔.๕ ของพื้นที่เท่านั้น ที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างสูง ส่วนที่เหลือเป็นดินภูเขาและเทือกเขา ซึ่งสามารถทำการเกษตรได้บางส่วน มียอดเขาสูงสุดคือ ยอดเขาพนมตาเหมือน ในเขตอำเภอขุนหาญ สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๖๗๓ เมตร และมีแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา ประมาณ ๑๒๗ กิโลเมตร (อำเภอกันทรลักษณ์ ๗๖ กิโลเมตร อำเภอขุนหาญ ๑๘ กิโลเมตร และ อำเภอภูสิงห์ ๓๓ กิโลเมตร)

๑.๓ ภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ มีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยมักจะตกหนักในพื้นที่ตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือของจังหวัดจะมีปริมาณฝนตกน้อย และไม่ค่อยสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่งๆ จะมีฝนตก ๑๐๙ วัน ปริมาณฝนเฉลี่ย ๑,๑๗๐ - ๑,๔๐๐ มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๙.๒ องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ ๓๘.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๖.๙ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๗๓ %

๑.๔ แหล่งน้ำ (ที่มา: สถานีตรวจอากาศจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕)

- น้ำ ปริมาณน้ำฝนของจังหวัดศรีสะเกษ มีปริมาณน้ำฝนลดลงร้อยละ ๒๖.๑๙ จากสถิติปี ๒๕๕๔

ตารางสถิติปริมาณน้ำฝนจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย : มิลลิเมตร

การแสดงผลปริมาณน้ำฝน	ปี พ.ศ.๒๕๕๔	ปี พ.ศ.๒๕๕๕
ทั้งปี	๑,๗๙๔.๑๐	๑,๓๒๔.๓๐

- แหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำมูล ลำห้วยเสียวใหญ่ ห้วยทับทัน ลำโดมใหญ่ ห้วยชะยุ้ง ห้วยสำราญ ลำห้วย ลำธาร คลอง ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปีรวมทั้งสิ้น ๖,๔๖๗.๖๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

- แหล่งน้ำชลประทาน

- แหล่งน้ำขนาดกลาง จำนวน ๒๖ โครงการ กักเก็บน้ำได้ ๒๑๗.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๑๕๖,๘๐๗ ไร่
- โครงการขนาดเล็ก จำนวน ๓๔๗ โครงการ กักเก็บน้ำได้ ๗๙.๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๒๔๐,๔๘๘ ไร่
- สถานีสูบน้ำไฟฟ้า จำนวน ๔๑ แห่ง พื้นที่ได้รับประโยชน์ ๑๐๑,๑๔๕ ไร่

- แหล่งน้ำใต้ดิน จำนวน ๖๕,๒๒๓ แห่ง แบ่งเป็นบ่อบาดาล ๙,๔๐๙ บ่อ และบ่อน้ำตื้น ๕๕,๘๑๔ บ่อ

- สระน้ำในไร่นา จำนวน ๔,๗๑๕ แห่ง พื้นที่ได้รับประโยชน์ประมาณ ๒๓,๕๗๕ ไร่

๑.๕ ป่าไม้และแรธาตุ

ป่าไม้ จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ป่าไม้แยกเป็น ป่าอนุรักษ์ (๓ แห่ง มีจำนวน ๔๘๑,๘๗๕ ไร่) ป่าสงวน (๔ ป่า ๙๐,๘๔๒ ไร่) ป่าชุมชน (อยู่ในเขตป่าสงวน ๒๐,๒๗๒ ไร่) ป่าเศรษฐกิจ (Zone E : ๘๑๔,๗๗๘ ไร่) มีพื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ ๑๑.๖๗% ของพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่

- อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร มีเนื้อที่ ๑๓๓.๐๗ ตารางกิโลเมตร
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก มีเนื้อที่ ๓๓๔.๗๔ ตารางกิโลเมตร
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา มีเนื้อที่ ๓๖๐.๙๓ ตารางกิโลเมตร

แร่ธาตุ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่ยังไม่มีการสำรวจแหล่งแร่อย่างจริงจังจนกระทั่งพบ ได้แก่ พลอย และเงิน ที่ประกอบในอุตสาหกรรมขนาดย่อม

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมและป่าไม้ ภาคการศึกษาและภาคการขายส่งขายปลีก เป็นสำคัญ โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์รวม (GPP) เป็น ๖๑,๘๓๐ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ๕๒,๖๓๘ ล้านบาท และรายได้เฉลี่ยของประชากร ๕๘,๘๕๖ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๖๑ ของประเทศ และลำดับที่ ๘ ของภาค

๒.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

มีผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๖๖๗ ราย แบ่งเป็น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ๔๓๖ ราย ประเภทของใช้และสิ่งประดิษฐ์ตกแต่ง ๑๖๕ ราย ประเภทอาหาร ๓๖ ราย ประเภทเครื่องดื่ม ๒๓ ราย และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ๖ ราย

๒.๒ มูลค่าการค้าชายแดน

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน ซึ่งสถานการณ์การค้าชายแดนบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีมูลค่าการค้าในแต่ละปีเพิ่มสูงมาก โดยในปี ๒๕๔๔ มีมูลค่ารวม ๔๘.๑๐ ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก ๔๔.๒๕ ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า ๓.๘๕ ล้านบาท) และในปี ๒๕๕๔ มีมูลค่าการค้ารวม ๒๒๔.๔๑ ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก ๑๙๙.๘๗ ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า ๒๔.๕๔ ล้านบาท)

๒.๓ ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดศรีสะเกษมีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น ๔๘๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๙,๖๕๗.๑๙ ล้านบาท มีการจ้างงาน ๔,๙๒๖ คน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก(มีเงินลงทุนไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท) จำนวน ๔๕๔ แห่ง และมีโรงงานคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๑๙ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (มีเงินลงทุนมากกว่า ๕๐ ล้านบาท ถึง ๒๐๐ ล้านบาท) จำนวน ๒๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๖ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด และโรงงานขนาดใหญ่ (มีเงินลงทุนมากกว่า ๒๐๐ ล้านบาท) จำนวน ๗ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๕ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการมากที่สุด คือ โรงงานซ่อมเคาะพ่นสีรถยนต์ จำนวน ๗๑ โรงงาน โดยมีโรงงานตั้งอยู่ในเขตอำเภอต่างๆ ๕ ลำดับแรก ดังนี้

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนโรงงาน
๑	เมืองศรีสะเกษ	๑๑๔
๒	กันทรลักษณ์	๙๑
๓	อุทุมพรพิสัย	๕๔
๔	ราชเิศล	๔๔
๕	ขุนหาญ	๔๑

ตาราง : แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ ๕ ลำดับแรก

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ

๒.๔ ภาคเกษตรกรรม

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ทั้งหมด ๕,๕๗๔,๒๘๕ ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๔,๐๐๒,๖๐๔ ไร่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตรประมาณร้อยละ ๗๐ แบ่งเป็นพื้นที่ทำนาประมาณ ๓,๑๗๔,๐๒๙ ไร่ พื้นที่เป็นข้าวหอมมะลิ GI ประมาณ ๒,๘๗๐,๐๐๐ ไร่ ที่เหลือส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ผลผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ จำนวน ๑,๕๔๐,๓๔๔ ตัน (ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เฉลี่ย ๕๐๐.๖๔ กิโลกรัม) นอกจากนี้มีการปลูกพืชไร่ พืชสวน เรียงลำดับตามพื้นที่ปลูกดังนี้

พืชไร่พืชสวน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
มันสำปะหลัง	๑๑๑,๖๑๔	๔๘๑,๔๘๐,๓๔๗
ยางพารา	๒๙๑,๙๖๗	๓๑,๓๘๐
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๔,๔๒๒,๗๕	๓,๘๗๒,๗๘
หอมแดง	๔๐,๕๑๕	๑๒๓,๑๔๐.๘๙
พริกชี้ฟ้า	๒๒,๗๓๗	๔๑,๓๒๙.๗๓
อ้อย(โรงงาน)	๑๘,๖๙๗	๒๔๓,๐๗๐.๗๕
เงาะ(พันธุ์โรงเรียน)	๑,๖๗๕,๗๕	๓,๓๕๑.๕๐
ทุเรียน	๑,๐๙๔	๒,๗๓๕
มังคุด	๑๓๑	๘๗
ลองกอง	๑๒๕	๑๐๐

ตาราง : แสดงการปลูกพืชไร่ พืชสวน เรียงตามลำดับพื้นที่ปลูก

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

๒.๕ ภาคปศุสัตว์

จังหวัดศรีสะเกษ มีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มากที่สุด คือ มีจำนวนประมาณ ๑.๙๐๐ ล้านตัว รองลงมา ได้แก่ โคเนื้อ (๐.๒๑ ล้านตัว) และไก่เนื้อ (๑.๒๘๐ ล้านตัว) โดยอำเภอที่มีจำนวนการเลี้ยงมากที่สุด ๓ ลำดับแรก มีดังนี้

อำเภอ	ไก่พื้นเมือง (ตัว)
กันทรลักษณ์	๑๗๗,๘๖๙
ขุขันธ์	๑๕๑,๑๕๓
วังหิน	๑๓๗,๙๙๓

อำเภอ	โคเนื้อ (ตัว)
ขุขันธ์	๒๘,๒๑๘
เมือง	๑๙,๕๗๒
อุทุมพรพิสัย	๒๒,๖๑๖

อำเภอ	ไก่เนื้อ (ตัว)
เบญจลักษณ์	๗๒,๐๖๐
ขุนหาญ	๕๗,๘๒๔
โนนคูณ	๗๕,๙๔๙

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์ศรีสะเกษ

๒.๖ ภาคการประมง

จังหวัดศรีสะเกษ มีการทำประมงน้ำจืด รวมทั้งสิ้น ๑๓,๐๕๗ ครัวเรือน มีมูลค่ารวมประมาณ ๑๐๔.๗๙๓ ล้านบาท โดยมีพื้นที่ที่มีมูลค่าผลผลิตประมงน้ำจืดมากที่สุด คือ อำเภอราชีไศล (๓๕.๓๗๘ ล้านบาท) หรือ ร้อยละ ๓๓.๗๖) รองลงมาคืออำเภอกันทรารมย์ (๑๕.๖๑๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๔.๙๘)

๓. ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

๓.๑ จำนวนสถานศึกษา

จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๐๕ แห่งดังนี้

สังกัด	จำนวน (แห่ง)
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑,๐๕๓
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๙๙๔
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๒๙
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบฯ (ก.ศ.น.)	๒๒
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๒
สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๒
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๓๙
สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ(โรงเรียนพระปริยัติธรรม)	๑๐
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ(โรงเรียน ต.ช.ด.)	๑
รวมทั้งสิ้น	๑,๑๐๕

๓.๒ จำนวนครู/คณาจารย์

จำนวนครู/คณาจารย์ในจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖,๔๒๔ คน ดังนี้

สังกัด	จำนวน (คน)
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑๕,๕๘๓
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๓,๒๙๓
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๙๔๑
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖๗๐
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบฯ (ก.ศ.น.)	๓๕๔
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	๓๒๕
สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๕๘
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๖๖๔
สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ(โรงเรียนพระปริยัติธรรม)	๑๐๘
สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (โรงเรียน ต.ช.ด.)	๑๑
รวมทั้งสิ้น	๑๖,๔๒๔

๓.๓ จำนวนนักเรียน/นักศึกษา

นักเรียน/นักศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ แยกตามประเภทการจัดการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๕,๑๒๗ คน เป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุดคือ ๔๐๒,๖๓๙ คน ระดับอุดมศึกษาจำนวน ๑๓,๐๒๑ คน และระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๑๑,๖๙๙ คน

๓.๔ สถานศึกษาที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๓๙ แห่งคือ

๑. โรงเรียนบ้านเพ็ญนาม	อำเภอเมือง
๒. โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง	อำเภอเมือง
๓. โรงเรียนผักแพววิทยา	อำเภอกันทรารมย์
๔. โรงเรียนแวงแก้ววิทยา	อำเภอกันทรารมย์
๕. โรงเรียนกระดุมทองวิทยา	อำเภอกันทรารมย์
๖. โรงเรียนหนองถ่มวิทยา	อำเภอกันทรารมย์
๗. โรงเรียนหนองท่มศรีสำราญวิทยา	อำเภอวังหิน
๘. โรงเรียนโพธิ์ธาตุประชาสรรค์	อำเภอวังหิน
๙. โรงเรียนโคกสะอาดวิทยาคม	อำเภอโนนคูณ
๑๐. โรงเรียนบกวิทยาคม	อำเภอโนนคูณ
๑๑. โรงเรียนประชาพัฒนศึกษา	อำเภออุทุมพรพิสัย
๑๒. โรงเรียนด่านอุดมศึกษา	อำเภอราชไศล
๑๓. โรงเรียนหวายคำวิทยา	อำเภอราชไศล
๑๔. โรงเรียนเมืองแคนวิทยาคม	อำเภอราชไศล
๑๕. โรงเรียนจิกสังข์ทองวิทยา	อำเภอราชไศล
๑๖. โรงเรียนบ้านปราสาท	อำเภอห้วยทับทัน
๑๗. โรงเรียนเมืองจันทร์วิทยาคม	อำเภอเมืองจันทร์
๑๘. โรงเรียนไตรมิตร	อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
๑๙. โรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณวิทยาคม	อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
๒๐. โรงเรียนไพรบึงวิทยาคม	อำเภอไพรบึง
๒๑. โรงเรียนกุดเสลาวิทยาคม	อำเภอกันทรลักษ์
๒๒. โรงเรียนดงรักวิทยา	อำเภอกันทรลักษ์
๒๓. โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี	อำเภอกันทรลักษ์
๒๔. โรงเรียนสายธารวิทยา	อำเภอกันทรลักษ์
๒๕. โรงเรียนไพรรธรรมคุณวิทยา	อำเภอขุนหาญ
๒๖. โรงเรียนพรานวิบูลวิทยา	อำเภอขุนหาญ
๒๗. โรงเรียนกันทรอมวิทยา	อำเภอขุนหาญ
๒๘. โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา	อำเภอขุนหาญ
๒๙. โรงเรียนโพธิ์วังศิวิทยา	อำเภอขุนหาญ
๓๐. โรงเรียนนาแก้ววิทยา	อำเภอขุนหาญ
๓๑. โรงเรียนบ้านสิริขุนหาญ	อำเภอขุนหาญ
๓๒. โรงเรียนศรีแก้วพิทยา	อำเภอศรีรัตนะ
๓๓. โรงเรียนหนองหว้าประชาสรรค์	อำเภอเบญจลักษ์
๓๔. โรงเรียนราชไศล	อำเภอราชไศล
๓๕. โรงเรียนศิลาลาดวิทยา	อำเภอศิลาลาด
๓๖. โรงเรียนปรีอใหญ่วิทยบาลลังก์	อำเภออุษันต์
๓๗. โรงเรียนกุญชรศิริวิทย	อำเภอไพรบึง
๓๘. โรงเรียนโนนปูนวิทยาคม	อำเภอไพรบึง
๓๙. โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์	อำเภอขุนหาญ

๔. ข้อมูลด้านการกีฬา

จังหวัดศรีสะเกษ มีสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านการกีฬา จำนวน ๒ แห่ง คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๔.๑ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๒ (สุพรรณบุรีเกมส์) ที่จัดขึ้น ณ จังหวัดสุพรรณบุรี
ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ จังหวัดศรีสะเกษได้รับเหรียญรางวัลรวม ๔๙ เหรียญ แบ่งเป็นเหรียญทอง ๑๒ เหรียญ เหรียญเงิน ๑๑ เหรียญ และเหรียญทองแดง ๒๖ เหรียญ และเป็นลำดับที่ ๙ ของประเทศ

๔.๒ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐ (ศรีสะเกษเกมส์) ที่จัดขึ้น ณ จังหวัดศรีสะเกษ
ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ จังหวัดศรีสะเกษได้รับเหรียญรางวัลรวม ๘๕ เหรียญ แบ่งเป็น เหรียญทอง ๒๕ เหรียญ เหรียญเงิน ๒๓ เหรียญ และเหรียญทองแดง ๓๗ เหรียญ เป็นลำดับที่ ๗ ของการแข่งขัน

๕. โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงาน

๕.๑ ประชากร

จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๔๕๘,๓๗๐ คน จำแนกเป็นชาย ๗๒๙,๑๙๗ คน เป็นหญิง ๗๒๙,๑๗๓ คน มีประชากรเป็นลำดับที่ ๘ ของประเทศ มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ ๑๖๔.๙๗ คน ต่อตารางกิโลเมตร (ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕)

จากรายงานผลสำรวจข้อมูลประชากรและกำลังแรงงาน ของสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ ในปีพ.ศ. ๒๕๕๖ ประชากรในจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๔๕๘,๓๗๐ คน พบว่า ผู้ที่อยู่ในวัยกลุ่มวัยทำงาน หรือมีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๑,๒๕๑,๗๗๐ คน โดยเป็นผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน ๙๒๖,๒๕๗ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๙๑๗,๑๓๙ คน (๗๓.๒๗%) ผู้ว่างงาน ๙,๑๑๘ คน (๐.๗๓%) ผู้รอฤดูกาล ๑,๕๐๙ คน (๐.๑๒%) ขณะที่ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แก่ ผู้ทำงาน เรียนหนังสือ และอื่นๆ มีจำนวน ๓๒๕,๐๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๘ (ที่มา : ตารางสถิติโครงการสำรวจภาวะการดำเนินงานของประชากร พ.ศ.๒๕๕๕ ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

๕.๒ ภาวะการมีงานทำ

๑) การมีงานทำ

สำหรับผู้มีงานทำ ๙๑๗,๑๓๙ คน พบว่า ทำงานด้านการเกษตรกรรม ๖๕๕,๒๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๔๔ ของผู้ทำงานทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตร ๒๖๑,๙๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๖ โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตร จะทำงานในสาขาการขายส่ง การขายปลีกมากที่สุด จำนวน ๙๒,๓๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๗ ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตร รองลงมาคือการผลิต มี ๓๖,๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๔ ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตร

๒) การว่างงาน

จังหวัดศรีสะเกษ มีผู้ว่างงาน ๙,๑๑๘ คน (ร้อยละ ๐.๗๓)

๕.๓ การเลิกจ้าง

จังหวัดศรีสะเกษยังไม่ปรากฏว่า มีสถานประกอบการกิจการรายใดเลิกจ้างงานเนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

๕.๔ การสาธารณสุข

ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ โรงพยาบาลของรัฐ ๑๙ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน ๑ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒๕๔ แห่ง คลินิกทุกประเภท ๑๔๗ แห่ง แพทย์ ๑๗๒ คน ทันตแพทย์ ๕๗ คน เภสัชกร ๙๔ คน พยาบาล ๑,๐๓๗ คน จำนวนเตียงผู้ป่วย ๑,๕๖๐ เตียง

จังหวัดศรีสะเกษ มีผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์ จำนวน ๘,๓๗๒ คน
แยกเป็นเพศชาย ๕,๐๓๑ คน เพศหญิง ๓,๓๔๑ คน

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงจำนวนการตาย จำแนกตามกลุ่มสาเหตุที่สำคัญ จังหวัดศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๖

กลุ่มโรค	จำนวนการตาย	อัตราการตาย/ประชากร ๑ แสนคน
๑. มะเร็งทุกชนิด	๑,๕๑๖	๑๐๔.๐๐
๒. อุบัติเหตุทุกชนิด	๔๕๐	๓๑.๖๐
๓. ความดันเลือดสูง และหลอดเลือดในสมอง	๔๖๑	๓๑.๖๐
๔. โรคหัวใจ	๒๙๒	๒๐.๐๐
๕. ปอดอักเสบ และโรคอื่น ๆ ของปอด	๓๒๘	๒๒.๕๐
๖. ไต	๑๑๑	๗.๖๐
๗. บาดเจ็บจากการฆ่าตัวตาย ถูกฆ่าตาย	๓๔๙	๒๓.๙๐
๘. ตับและตับอ่อน	๑๘๕	๑๒.๗๐
๙. วัณโรคทุกชนิด	๒๐๗	๑๔.๒๐
๑๐. ใช้เลือดออก	๑	๐.๗๐
๑๑. อื่น ๆ	๔,๒๑๗	๒๘.๙๐

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๕๖

๕.๕ การศาสนา

จังหวัดศรีสะเกษ มีผู้นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๙๙.๓๓ ของจำนวนประชากรทั้งหมด จำนวนวัดที่พักสงฆ์ ๙๖๗ แห่ง ผู้นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๐.๐๓ ของจำนวนประชากรจังหวัดทั้งหมด จำนวนมัสยิด ๒ แห่ง และผู้นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๖๗ ของจำนวนประชากรจังหวัดทั้งหมด จำนวนโบสถ์คริสต์ ๑๑ แห่ง

๕.๖ ศิลปวัฒนธรรม

จังหวัดศรีสะเกษเป็นดินแดนที่มีปราสาทหินและวัดอุโบสถมากมายหลายแห่ง แสดงให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองของอารยธรรมของยุคก่อน ๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณแถบนี้ ประชาชนในจังหวัดเป็นผู้รักความสงบ มีความเอื้อเฟื้อ และจริงใจกับคนทั่วไป รักอิสระ และเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชนบท เป็นสังคมเกษตรกรรมจึงอยู่แบบเครือญาติจะนับถือผู้อาวุโส อาศัยจาริตประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นแนวทางในการดำเนินวิถีชีวิต

๕.๗ ความสงบเรียบร้อย (ยาเสพติด-อาชญากรรม)

จังหวัดศรีสะเกษ มีกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง สถานีตำรวจภูธรอำเภอ จำนวน ๒๒ แห่ง และสถานีตำรวจภูธรตำบล จำนวน ๑๐ แห่ง อัตรากำลังทั้งสิ้น ๓,๕๘๐ นาย (ชั้นสัญญาบัตร ๙๑๐ นาย และชั้นประทวน ๒,๖๗๐ นาย) มีคดีที่สำคัญ ได้แก่

- คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา) ปี ๒๕๕๕ เกิดขึ้น ๔๘ คดี จับผู้ต้องหาได้ ๔๖ ราย
- คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ปี ๒๕๕๕ เกิดขึ้น ๓๗๕ คดี จับผู้ต้องหาได้ ๓๒๓ ราย
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ปี ๒๕๕๕ เกิดขึ้น ๓๕๑ คดี จับผู้ต้องหาได้ ๒๘๘ ราย
- คดีที่น่าสนใจ ปี ๒๕๕๕ เกิดขึ้น ๑๙๕ คดี จับผู้ต้องหาได้ ๑๒๔ ราย
- คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ปี ๒๕๕๕ รับแจ้ง - คดี จับผู้ต้องหาได้ ๔,๓๘๐ ราย

๖. สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

ผามออีแดง ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๒๑ สายศรีสะเกษ - กันทรลักษ์ ห่างจากอำเภอบรรพตพิสัย ๓๖ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัด ๙๘ กิโลเมตร เป็นเส้นทางต่อกับทางขึ้นเขาพระวิหาร เป็นจุดชมวิวทิวทัศน์สภาพเขาพระวิหารและสามารถมองเห็นทิวเขาพนมดงรัก และแผ่นดินเขมรต่ำมองเห็นยอดเขาพระวิหารในระยะใกล้เพียง ๑-๒ กิโลเมตร ในบริเวณผามออีแดง มีวิหารพระเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปนาคปรกและทางทิศใต้เป็นหน้าผาที่อยู่ต่ำลงไปมีภาพสลักนูนต่ำ ศิลปะเขมรอายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๕

ปราสาทเขาพระวิหาร เป็นเทวสถานขนาดใหญ่ตั้งอยู่ที่จังหวัดพระวิหาร ประเทศกัมพูชา ห่างจากจังหวัดศรีสะเกษ ประมาณ ๙๙ - ๑๐๐ กิโลเมตร สร้างขึ้นบนเทือกเขาพนมดงรัก ประกอบด้วยปราสาท ๔ ชั้น แต่ละชั้นอยู่บนแนวเขาที่เป็นเนินสูงลดหลั่นชันกันไป ตามลำดับ ๔ ชั้น ทางเดินระหว่างชั้นของปราสาทได้อาศัยแผ่นดินศิลาบนพื้นภูเขานั้นเป็นแนวถนนและขั้นบันได โดยตกแต่งให้มีระดับต่อเนื่องกันจนถึงยอดสูงสุดอันเป็นที่ตั้งของปราสาทชั้นที่ ๔ ซึ่งเป็นปราสาทองค์ประธานอยู่ชิดกับหน้าผาสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๖๕๗ เมตร

ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ ตั้งอยู่ริมถนนสายอุทุมพรพิสัย-ห้วยทับทัน บ้านกำแพงใหญ่ อำเภอบรรพตพิสัย อยู่ห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร มีถนนแยกจากทางหลวงหมายเลข ๒๒๖ เข้าไปประมาณ ๑๐๐ เมตร ตรงกิโลเมตรที่ ๘๑ ห่างจากตัวอำเภอ ๑ กิโลเมตร ปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่แห่งนี้ เป็นปราสาทขอมที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดศรีสะเกษ ลักษณะของปราสาทประกอบด้วยระเบียงคดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าก่อด้วยหินทรายและศิลาแลง ขนาด ๕๔ x ๖๒ เมตร ทางเดินภายในระเบียงกว้าง ๒ เมตร ประตูทั้งสี่ทิศมีช่องหน้าต่างและช่องลมติดลูกกรงหินกลิ้ง ประตูด้านหน้าอยู่ทางทิศตะวันออก มีซุ้มประตูเป็นรูปกากบาทและที่เสากรอบประตูมีจารึกอักษรขอมนับได้ ๒๓ บรรทัด

ปราสาทหินวัดสระกำแพงน้อย ตั้งอยู่ตำบลชะยูง ริมถนนสายศรีสะเกษ - อุทุมพรพิสัย อำเภอบรรพตพิสัย มีลักษณะคล้ายปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ เพียงแต่องค์ปราสาทมีขนาดเล็กสร้างด้วยศิลาแลงใกล้ ๆ ปราสาทมีสระน้ำขนาดเล็ก มีขอบทำด้วยศิลาแลงทุกด้านเรียกว่า " สระโนนดาต" บนทับหลังประตูและกรอบประตูแต่ละด้านมีจำหลักลวดลายไว้มาก กำแพงล้อมรอบที่เป็นศิลาแลงซึ่งปัจจุบันหักพังลงเป็นส่วนใหญ่สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ ๑ ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖ สมัยเดียวกับปราสาทหินสระกำแพงใหญ่

ปราสาทห้วยทับทัน หรือ ธาตุบ้านปราสาท ตั้งอยู่ที่วัดปราสาทพนารามบ้านปราสาท ตำบลห้วยทับทัน อำเภอบรรพตพิสัย โบราณสถานแห่งนี้ตั้งอยู่บนเนินดิน มีลักษณะเป็นรูปปราสาทสี่เหลี่ยมย่อมุมทรงแหลมเรียงริศลดหลั่นจากส่วนฐานจนถึงยอดทำด้วยอิฐสอปูนขนาดไล่เลี่ยกัน ๓ องค์ ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกัน ปราสาททิศเหนือและทิศใต้สูงประมาณ ๑๕ เมตร องค์กลางสูงประมาณ ๑๓ เมตร สันนิษฐานว่าธาตุทั้งสามองค์นี้จะสร้างขึ้นในภายหลังบนบริเวณปราสาท หรือเทวสถานของขอมเดิมที่ปรักหักพังลง อย่างไรก็ตามมีผู้สันนิษฐาน และกำหนดอายุปราสาทแห่งนี้ว่าควรจะมีอายุในราว พ.ศ. ๑๕๕๐-๑๖๐๐

ปราสาทหินบ้านสมอ ตั้งอยู่ที่บ้านสมอ หมู่ที่ ๒ ตำบลสมอ อำเภอบรรพตพิสัย ห่างจากปราสาทบรรพตพิสัย มาทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีสิ่งที่สำคัญคือ ปราสาทก่อด้วยศิลาแลงเป็นรูปสี่เหลี่ยมย่อมุม ส่วนด้านอื่นทำเป็นประตูหลอก โดยเฉพาะประตูหลอกทางด้านทิศใต้มีศิลาทับหลังประตูจำหลักรูปและลวดลายต่างอยู่ภายในคูหาปราสาทมีรูปจำหลักด้วยศิลาประดิษฐานอยู่องค์หนึ่ง วิหารก่อด้วยศิลาแลงกำแพงก่อด้วยแลง มีซุ้มประตูเป็นรูปกากบาท ส่วนภายนอกกำแพงน้อยแต่คงจะสร้างสมัยหลังกว่านั้น คือ ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๘

ปราสาทเยอ ตั้งห่างจากถนนสายพยุห์ - ขุนหาญ ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๒ เพียง ๑ กิโลเมตร อยู่ในบริเวณวัดปราสาทเยอ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง ในปัจจุบันสภาพของปราสาทเยอมีให้เห็นเพียงเนินดินที่มีซากอิฐหินแลงทับถมกันเป็นกองสูงอยู่บนเนินศิลา

พระธาตุบ้านเมืองจันทร์ ตั้งอยู่ที่วัดบ้านเมืองจันทร์ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ ธาตุแห่งนี้มีลักษณะรูปร่างและการก่อสร้าง ด้วยอิฐสอปูนขนาดเท่า ๆ กับธาตุบ้านปราสาท วัดปราสาทพนาราม คือ มีฐานเป็น

รูปสี่เหลี่ยมจตุรัสและมีซุ้มประตูทั้งสี่ทิศเข้าใจว่าธาตุบ้านเมืองจันท์นี้คงสร้างเวลาเดียวกับที่สร้างบ้านปราสาท แต่ไม่มีหลักฐานยืนยันว่าสร้างในสมัยใด และเพื่อจุดประสงค์ใด

วัดป่าญาณวิเวก(วัดล้านขวด) ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑ ตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษ ประมาณ ๕๘ กิโลเมตร ก่อสร้างปี พ.ศ.๒๕๓๓ โดยมีหลวงพ่อรอดธีระคุณ เป็นผู้ริเริ่ม นำความคิดที่ว่า ขวดเปียร์ ขวดเครื่องดื่มประเภทชุก้าลิ่ง เมื่อไม่ใช้ประโยชน์แล้ว ทำให้เกิดมลภาวะน่าจะนำมาใช้ประโยชน์ด้านอื่น ได้อีกจึงได้ทดลองนำมาสร้างสิ่งต่าง ๆ ภายในวัด เช่น วิหาร กุฏิ ซึ่งปรากฏว่าใช้ประโยชน์ได้ดี จึงได้ก่อสร้างเจดีย์แก้วกำแพงแก้ว เมรุแก้ว ตามลำดับจนชาวอำเภอขุนหาญ เรียกขนานนามว่า " วัดล้านขวด "

ปราสาทปรangkū ตั้งอยู่ที่บ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรangkū อยู่ห่างจากอำเภอประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ลักษณะของปรangkū ก่อด้วยอิฐเรียงแผ่นโต โตเหมือนปราสาทศิขรมุมิที่จังหวัดสุรินทร์ซึ่งเป็นศาสนสถานสมัย ขอมเก่าแก่มาก มีอายุกว่าพันปีมาแล้ว ด้านหน้าบริเวณปรangkū มีสระน้ำเป็นที่อยู่อาศัยของนกพันธุ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนกเป็ดน้ำซึ่งจะมีมากในราวเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้นไป

ปราสาทศิลาช่องเขาโดนตรวล ตั้งอยู่บนหน้าผาสูงชันบนลานหินเขาโดนตรวล บนเทือกเขาพนมดงรัก อยู่ห่างจากหมู่บ้านภูมิซรอล ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษ์ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๘ กิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอประมาณ ๓๘ กิโลเมตร ปราสาทแห่งนี้ตั้งอยู่บนกลางป่าทึบ ติดเขตชายแดนไทย - กัมพูชา สันนิษฐานว่าปรangkū ปราสาทแห่งนี้สร้างในช่วงระยะเวลา พ.ศ. ๑๕๐๐ - ๑๖๐๐

ปราสาทตำหนักไทร ตั้งอยู่ริมถนนสายขุนหาญ-น้ำตกสำโรงเกียรติ เขตบ้านสำโรงเกียรติ อำเภอขุนหาญ ลักษณะของปราสาทตำหนักไทรเป็นปรangkū เดี่ยวตัวปรangkū ก่อด้วยอิฐทั้งองค์ กรอบประตูและทับหลังทำด้วยทราย ศิลาทับหลังเหนือประตูทางเข้าสลักเป็นรูปพระนารายณ์สี่กรบรรทมสินธุ์ เหนือพระยานันตนาคราช ๗ เศียร บริเวณทางเข้าปราสาทมีรูปสิงห์ ๒ ตัว สลักด้วยหินวางอยู่บนดิน ด้านหน้าปราสาทพบว่ามีหินด้านปราสาทคนละฝั่งถนน มีสระน้ำขนาดใหญ่คู่กับปราสาท ๑ สระ

พระธาตุเรืองรอง ตั้งอยู่ที่บ้านสร้างเรือง หมู่ ๓ ตำบลหญ้าปล้อง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษ ประมาณ ๖ กิโลเมตร ก่อสร้างเมื่อปี ๒๕๓๔ มีฐานขนาด ๓๐ x ๓๐ เมตร สูง ๔๓.๖๐ เมตร มีจำนวนทั้งสิ้นรวม ๕ ชั้น โดยชั้นบนสุดกำหนดให้เป็นสถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุส่วนอีก ๔ ชั้นที่เหลือ กำหนดให้เป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมวัตถุโบราณสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ของบรรพบุรุษชาวศรีสะเกษ โสงเขี้ยวกระบอง ไหโบราณ ธนุหน้าไม้ และอื่น ๆ ให้ผู้คนได้ศึกษาเล่าเรียนและย้อนรำลึกถึงอดีตแห่งความเป็นมาของชาวเมือง

ตู้พระธรรมวัดเจ็ทโพธิ์พุกข์ เป็นงานศิลปะทางฝีมือที่สวยงามมาก เป็นตู้พระธรรมลายรดน้ำมีขนาด ๑.๕๘ เมตร กว้าง ๐.๖๔ เมตร ยาว ๐.๙๓ เมตร บานประตูเขียนลายนกกเปลว ด้านข้างทั้งสองเขียนลวดลายพันธุ์ไม้อวดลายที่เขียนมีภาพเล่าเรื่องประกอบทุกด้านลักษณะลวดลายของตู้พระธรรมนี้ น่าที่จะได้รับอิทธิพลมาจากภาคกลางอยู่มากถึงแม้จะมีสอดแทรกลายพื้นเมืองอยู่บ้างก็ตาม ลายกรอบบานประตูรูปดอกไม้คล้ายดอกพุดตาน และ ชาตุมิลักษณะแบบจีนนิยมทำกันอย่างแพร่หลาย ในสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีการสันนิษฐานได้ว่าตู้พระธรรมแห่งนี้มีอายุประมาณ ๑๐๐ ปีมาแล้ว หรือในราวต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ตู้พระธรรมนี้อยู่ในวัดเจ็ทโพธิ์พุกข์ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง ตั้งอยู่ริมถนนศรีสะเกษ - ขุขันธ์ ก่อนเข้าสู่อำเภอขุขันธ์เพียงเล็กน้อย

ตู้พระธรรมวัดสำโรงใหญ่ เป็นศิลปะแบบพื้นบ้านพื้นเมืองของอีสาน เก็บรักษาในวัดสำโรงใหญ่ บ้านสำโรงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย ลักษณะของตู้พระธรรมสลักลวดลายอย่างง่าย ๆ เฉพาะที่ขอบปิดด้วยทองที่บส่วนอีกตู้หนึ่งมีภาพเขียนแบบจิตรกรรมฝาผนังไทยโบราณ เป็นลวดลายพันธุ์พฤกษาและภาพเกี่ยวเนื่องกับเรื่องรามเกียรติ์ เข้าใจว่าตู้พระธรรมวัดสำโรงใหญ่นี้มีอายุสมัยต้นรัตนโกสินทร์ หรือประมาณ ๒๐๐ ปีมาแล้ว

หลวงพ่อดโต วัดพระโต เชื่อว่าเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นสร้างในสมัยขอม และมีผู้ค้นพบในราวสมัยต้นรัตนโกสินทร์ องค์หลวงพ่อดโต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๓.๕๐ สูง ๖.๘๐ เมตร เดิมเป็นพระพุทธรูปศิลาจำหลัก คงเป็นพระพุทธรูปสมัยขอมซึ่งมีอายุร่วมพันปีมาแล้วสร้างเพิ่มเติมขึ้นเมืองโต ไม่ปรากฏแน่ชัด หลวงพ่อดโตเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่คู่บ้านคู่อำเภอเมืองศรีสะเกษมาช้านาน ประดิษฐานอยู่ที่วัดมหาพุทธาราม (วัดพระโต) ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

พระพุทธรูปนาคปรก เป็นพระพุทธรูปศิลาทรายแบบขอม โดยสร้างด้วยหินมีนาคปรก ๗ เศียร พระพุทธรูปปางขัดสมาธิสร้างตามความนิยมเชื่อถือของขอม ขนาดหน้าตักกว้าง ๐.๕๕ เมตร สูง ๑.๓๓ เมตร ดูจากลักษณะพระพุทธรูปเป็นศิลปะแบบขอม และที่สำคัญ คือพบในบริเวณปราสาทขอม พระพุทธรูปนาคปรกประดิษฐานที่วัดสระกำแพง เส้นทางสายอุทุมพรพิสัย - ห้วยทับทัน อยู่ห่างจากตัวอำเภออุทุมพรพิสัย ประมาณ ๑ กิโลเมตร

หลวงพ่อดโตวัดเขียนบูรพาราม เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทองมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๓.๕ เมตร สูง ๖.๘๐ เมตร นับเป็นพระพุทธรูปที่ใหญ่โต และศักดิ์สิทธิ์มากองค์หนึ่งของศรีสะเกษ เป็นพระคู่บ้านคู่อำเภอเมืองของชาวอำเภออุทุมพรพิสัยที่สืบทอดเป็นมรดกมานับร้อยนับพันปี ปัจจุบันนี้องค์พระพุทธรูป(หลวงพ่อดโต) ประดิษฐานอยู่ที่วัดเขียนบูรพา อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

๗. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ตั้งอยู่ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ ถนนกสิกรรม ตำบลหนองครก อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีเนื้อที่ ๒๓๗ ไร่ เป็นสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถแห่งแรกของประเทศไทยที่ใหญ่ที่สุดและสวยงามมาก ห่างจากศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษประมาณ ๒ กิโลเมตร เป็นสวนสาธารณะที่ประชาชนชาวศรีสะเกษได้ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายเป็นประจำ

น้ำตกห้วยจันทร์ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอขุนหาญริมฝั่งด้วยพันธุ์ไม้ธรรมชาติ มีธรรมชาติรอบ ๆ บริเวณสวยงามมากมีน้ำตกตลอดปีเหมาะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุดสุดสัปดาห์จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีทางรถยนต์เข้าถึงบริเวณน้ำตก การเดินทางสะดวกอยู่ห่างจาก อำเภอขุนหาญเพียง ๒๔ กิโลเมตร

น้ำตกสำโรงเกียรติ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า น้ำตกปีศาจ ตั้งอยู่ในอำเภอขุนหาญมีต้นกำเนิดจากภูเขา กันทุง บนเทือกเขาพนมดงรัก เป็นน้ำตกขนาดกลางสูงประมาณ ๘ เมตร ในฤดูฝนน้ำตกแห่งนี้จะดูสวยงามมาก การเดินทางให้ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๑๑ เมื่อถึงเขตอำเภอขุนหาญมีทางแยกเข้าไปอีกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

น้ำตกถ้ำพระพุทธ เกิดจากบริเวณเขากันทุงเทือกเขาพนมดงรัก ตั้งอยู่ในเขตอำเภอขุนหาญ มีน้ำตกไหลมาตามลำห้วยไปบรรจบกันที่ลำห้วยชะยุ้ง แล้ว ไหลไปยังน้ำตกสำโรงเกียรติ ในบริเวณน้ำตกมีถ้ำใหญ่ภายในบรรจุคนได้ประมาณ ๒,๐๐๐ คน เคยมีคนพบพระพุทธรูปองค์เล็ก ๆ อยู่จึงตั้งชื่อว่า "น้ำตกพระพุทธ" มีบริเวณอยู่ในพื้นที่บ้านสำโรงเกียรติ อำเภอขุนหาญ ห่างจากอำเภอประมาณ ๒๔ กิโลเมตร

บึงนกเป็ดน้ำไพรบึง ตั้งอยู่บ้านสวาย ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง จากจังหวัดศรีสะเกษไปตามทางหลวงหมายเลข ๒๒๑ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และแยกขวาเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๑๑ ไปอีกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร จะพบบึงอยู่ทางซ้ายมือ มีนกเป็ดน้ำมาอาศัยอยู่เป็นประจำทุกชนิด มีฝูงเป็ดน้ำจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงเช้าและเย็น ซึ่งเป็นช่วงที่นกเป็ดน้ำเหล่านี้บินขึ้นสู่ท้องฟ้า เพื่อออกมาหาอาหารและบินกลับรัง

น้ำตกภูชะอ อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านชำเม็ง ตำบลสาธิต อำเภอกันทรลักษ์ ห่างจากทางหลวงหมายเลข ๒๒๔๘ เป็นระยะทาง ๔ กิโลเมตร ต่อด้วยถนนลูกรัง ๒.๕ กิโลเมตร เดินเท้า ๔๐๐ เมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีน้ำตกลานหินทั่วบริเวณปกคลุมด้วยป่าไม้ ที่เป็นธรรมชาติสวยงามแห่งหนึ่งของจังหวัด มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก

พระบาทภูน้ำพุ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ ตำบลปรือใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ ลักษณะเป็นรอยพระพุทธรูปประทับอยู่บนลานหิน ความยาวของพระบาทมีความยาว ๑๔๖ เซนติเมตร ความกว้าง ๖๖ เซนติเมตร ลึก ๓ เมตร ตรงกลางของพระบาทมีรูปทรงจักรมีความเก่าแก่ประมาณ ๒,๕๐๐ ปี

อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตั้งอยู่ที่ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ สามารถเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๓๘ ล้านลูกบาศก์เมตร เอื้อประโยชน์ในการใช้สอยและการเกษตรกรรมได้หลายตำบลในเนื้อที่กว่า ๒๕,๐๐๐ ไร่ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนของชาวบ้านในยามว่างจากการทำงาน

อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำคำ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอมืองเดิมสถานที่แห่งนี้เป็นป่าละเมาะและทุ่งนา ต่อมาได้มีการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำคำโดยกรมชลประทาน ทำให้บริเวณดังกล่าวเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ล้อมรอบไปด้วยเทือกเขาและป่าไม้ ที่มีทิวทัศน์ที่สวยงามและเงียบสงบ เหมาะแก่การท่องเที่ยวอ่างเก็บน้ำแห่งนี้ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์

เขื่อนห้วยขนุน ตั้งอยู่ที่บ้านด่าน ตำบลภูผามอก อำเภอกันทรลักษ์ ห่างจากอำเภอกันทรลักษ์ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ตามเส้นทาง อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอน้ำยืน ตัวเขื่อนห่างจากถนนใหญ่ประมาณ ๓ กิโลเมตร เขื่อนห้วยขนุนแห่งนี้ก่อสร้างตามโครงการแหล่งเชิงเขาพนมดงรัก โดยกรมชลประทานเริ่มก่อสร้างในปี ๒๕๓๓ แล้วเสร็จในปี ๒๕๓๖ สามารถเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่การเกษตรได้รับประโยชน์ประมาณ ๕,๕๐๐ ไร่ ห้วยขนุนแห่งนี้นอกจากใช้ประโยชน์ทางการเกษตรแล้วยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามอีกด้วย เพราะมีภูมิประเทศที่สงบ ร่มรื่น เหมาะกับการพักผ่อนหย่อนใจและเที่ยวชมธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ในปีงบประมาณ ๒๕๓๙ อำเภอได้รับงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงทางเข้า-ออก ให้สามารถใช้งานได้ทุกฤดูกาล รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์บริเวณเขื่อนอีกด้วย

ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตั้งอยู่ที่สวนเฉลิมพระเกียรติฯ (เกาะกลางน้ำ) อำเภอเมืองศรีสะเกษ เป็นศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำแห่งแรกของอีสานใต้ ภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

๘. ด้านการปกครอง

จังหวัดศรีสะเกษ มีการปกครองแบ่งเป็น ๒ รูปแบบ คือ

๑. การปกครองส่วนภูมิภาค
๒. การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๒ อำเภอ ๒๐๖ ตำบล ๒,๖๒๖ หมู่บ้าน ๒๒๐ ชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ๒๒ อำเภอ ดังนี้

อำเภอเมืองศรีสะเกษ	อำเภอยางชุมน้อย	อำเภอห้วยทับทัน
อำเภอกันทรารมย์	อำเภอราษีไศล	อำเภอขุขันธ์
อำเภออุทุมพรพิสัย	อำเภอน้ำเกลี้ยง	อำเภอขุนหาญ
อำเภอปรางค์กู่	อำเภอวังหิน	อำเภอโนนคูณ
อำเภอไพรบึง	อำเภอกันทรลักษ์	อำเภอศรีรัตนะ
อำเภอกันทรลักษ์	อำเภอเมืองจันทร์	อำเภอบึงบูรพ์
อำเภอเบญจลักษ์	อำเภอพยุห์	อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
อำเภอศีลาจักษ์		

การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ องค์กรบริหารส่วนตำบล ๑๗๙ แห่ง ในเขตพื้นที่ ๒๒ อำเภอ เทศบาลเมือง จำนวน ๒ แห่ง คือ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ และเทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบล จำนวน ๓๕ แห่ง ได้แก่

๑. เทศบาลตำบลน้ำคำ	อำเภอเมืองศรีสะเกษ	๑๙. เทศบาลตำบลสวนกล้วย	อำเภอกันทรลักษณ์
๒. เทศบาลตำบลหนองหญ้าลาด	อำเภอกันทรลักษณ์	๒๐. เทศบาลตำบลกันทรารมย์	อำเภอกันทรารมย์
๓. เทศบาลตำบลกำแพง	อำเภออุทุมพรพิสัย	๒๑. เทศบาลตำบลโคกจาน	อำเภออุทุมพรพิสัย
๔. เทศบาลตำบลสระกำแพงใหญ่	อำเภออุทุมพรพิสัย	๒๒. เทศบาลตำบลอุทุมพรพิสัย	อำเภออุทุมพรพิสัย
๕. เทศบาลตำบลแต่	อำเภออุทุมพรพิสัย	๒๓. เทศบาลตำบลขุขันธ์	อำเภอขุขันธ์
๖. เทศบาลตำบลศรีสะเกษอาด	อำเภอขุขันธ์	๒๔. เทศบาลตำบลห้วยเหนือ	อำเภอขุขันธ์
๗. เทศบาลตำบลปรางค์กู๋	อำเภอปรางค์กู๋	๒๕. เทศบาลตำบลเมืองคง	อำเภอราษีไศล
๘. เทศบาลตำบลยางชุมน้อย	อำเภอยางชุมน้อย	๒๖. เทศบาลตำบลไพรบึง	อำเภอไพรบึง
๙. เทศบาลตำบลสำโรงพลัน	อำเภอไพรบึง	๒๗. เทศบาลตำบลห้วยทับทัน	อำเภอห้วยทับทัน
๑๐. เทศบาลตำบลจานแสนไชย	อำเภอห้วยทับทัน	๒๘. เทศบาลตำบลศรีรัตนะ	อำเภอศรีรัตนะ
๑๑. เทศบาลตำบลบึงบูรพ์	อำเภอบึงบูรพ์	๒๙. เทศบาลตำบลขุนหาญ	อำเภอขุนหาญ
๑๒. เทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์	อำเภอขุนหาญ	๓๐. เทศบาลตำบลกระหวัน	อำเภอขุนหาญ
๑๓. เทศบาลตำบลสี	อำเภอขุนหาญ	๓๑. เทศบาลตำบลกันทรอม	อำเภอขุนหาญ
๑๔. เทศบาลตำบลพยุห์	อำเภอพยุห์	๓๒. เทศบาลตำบลโนนสูง	อำเภอขุนหาญ
๑๕. เทศบาลตำบลบุสูง	อำเภอวังหิน	๓๓. เทศบาลตำบลเมืองจันทร์	อำเภอเมืองจันทร์
๑๖. เทศบาลตำบลวังหิน	อำเภอวังหิน	๓๔. เทศบาลตำบลหนองใหญ่	อำเภออุทุมพรพิสัย
๑๗. เทศบาลตำบลโคด	อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ	๓๕. เทศบาลตำบลผือใหญ่	อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
๑๘. เทศบาลตำบลสัมปอ	อำเภอราษีไศล		

ส่วนที่ ๒

แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

● ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(คำอธิบาย : ประกอบด้วย วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ และ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น)

๒.๒ แผนบริหารราชการแผ่นดิน

(คำอธิบาย : เฉพาะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น)

● ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

(คำอธิบาย : ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
และ กลยุทธ์ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

● ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๒.๔ แผนพัฒนาจังหวัด

(คำอธิบาย : ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์
และ กลยุทธ์ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

ส่วนที่ ๒ แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการมองภาพการพัฒนาแบบองค์รวม โดยใช้หลักคิดและแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานความสอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัด และแนวทางพัฒนาท้องถิ่นที่ยึดพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับปัญหาความต้องการในแต่ละพื้นที่ และเชื่อมโยงกับแนวทางพัฒนาตามกรอบ ดังนี้

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน ยังจำเป็นต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้หลักการพัฒนาพื้นที่การกิจ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศ ที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ - ๑๐ โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วนทุกระดับ ยึดแนวทางการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “ คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในด้านมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่ง เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์ จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิด สร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาวที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรม ประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัย และมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูล และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี ”

วิสัยทัศน์ (VISION)

“ สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง ”

พันธกิจ (MISSION)

- ๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม
- ๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
- ๓) พัฒนาศูนย์การผลิตและบริการให้เข้มแข็ง และมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกัน เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์ (GOALS)

- ๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- ๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิต และการบริโภค เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุล ของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก (THE MIAN GOALS)

- ๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน
- ๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- ๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐
- ๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด (INDICATORS)

- ๑) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนสัดส่วนแรงงาน นอกระบบ ที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
- ๒) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
- ๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- ๔) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (STRATEGIC)

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

๑.๑ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึง และยั่งยืนพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการ

จัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ ให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากร และการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

๑.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วม ในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคพัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานราก และระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม และมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรี ในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.๔ การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐาน ของความไว้วางใจ และเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมือง ที่มีธรรมาภิบาล นำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทาง ในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อ เพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

๒.๑ การปรับโครงสร้าง และการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสมเป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้น และรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อ่ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบันสนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้อง กับศักยภาพโอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

๒.๒ การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคน ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการถือคุณ การเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์ วิชาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงาน และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคมเคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติ

๒.๓ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๕ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรม ร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจ ระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

๓.๑ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนมุ่งรักษา

ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อย มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยมวัฒนธรรมที่ดีและวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับ การวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิต ทางภาคเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแล ให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร ร่วมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

๓.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรอาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

๓.๔ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างมุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพิชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบ จากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการค้าเสรี

๓.๕ การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชนโดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้นส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงรวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมกรบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชน และที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ ให้เป็นเครื่องมือ ในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหาร ให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

๓.๖ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ และความเข้มแข็งภาคเกษตรด้วยการส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงานจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

๓.๗ การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายประชาชนชาวบ้าน ภาคเอกชนและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔.ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

๔.๑ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุน ให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม กับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพยากร ปัญหา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิตตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ ในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

๔.๓ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรมมุ่งพัฒนา ตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากร ปัญหาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่าง ประเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้วยการส่งเสริมการใช้ พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจ ให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ในสังคมโลก

๔.๔ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ ด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อม และทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาท ตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจดทะเบียนได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการ ให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม ให้ความสำคัญกับ

๕.๑ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือใน อนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการ ขนส่งและโลจิสติกส์ ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงกฎระเบียบการ ขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนว พื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๕.๒ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ใน ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการ แผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคง และเสถียรภาพของพื้นที่

๕.๓ การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพ ในการพัฒนาบุคลากร ในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนด มาตรฐานขั้นพื้นฐานของ คุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศ ไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๔ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาค ภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกมุ่งรักษาบทบาทของไทย ในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือ ที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพ ของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๕.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือ ในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมการสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือ ในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

๕.๖ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื่อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

๕.๗ การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรม และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริการสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์การระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร ให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการค้าเงินร่วมใจ เพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

๕.๘ การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบ ให้สามารถพัฒนาศักยภาพ และโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

๕.๙ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนและการประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

๕.๑๐ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศสนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๖.๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพจัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบรวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

๖.๒ การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมบริการบริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกพัฒนาเมืองที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรมสังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

๖.๓ การยกระดับขีดความสามารถ ในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนา องค์ความรู้และเครื่องมือ ในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖.๔ การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพัฒนาระบบฐานข้อมูลการสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการจัดการภัยพิบัติพัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจังและให้มีมาตรฐานตามหลักสากลสนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

๖.๕ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไข ด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้า และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖.๖ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลก ที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษา รายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณีติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียน และประเทศคู่ค้าสำคัญสนับสนุน การดำเนินงาน ตามพันธกรณี และข้อตกลงระหว่างประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๗ การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

๖.๘ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริม สิทธิและพัฒนา ศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อกมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐาน ข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกรอบทิศทางหลักและแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมและกระจายการพัฒนาสู่พื้นที่โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ภารกิจ และการมีส่วนร่วมให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาและเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชนใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพด้วยกระบวนการสร้างเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญ และพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักและยอมรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าประสงค์และแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และผลักดันให้ภาคการเมือง นำประเด็นการพัฒนาสำคัญไปผสมผสานในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เผยแพร่ให้ภาคีการพัฒนาเรียนรู้และนำไปปฏิบัติ

๒. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่นๆ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่เสนอต่อสาธารณชนอย่างชัดเจน บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน และจัดทำเป็นแผนการลงทุน หรือ แผนพัฒนาเฉพาะด้าน ที่ตอบสนองการพัฒนา ในหลายมิติเชื่อมโยงแนวคิดพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ประเด็นพัฒนาสำคัญ และแผนพัฒนาเฉพาะด้านภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่างๆ จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม โดยบูรณาการสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และการจัดสรรงบประมาณ ที่สอดคล้องกัน รวมถึงกำหนดแนวทางจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัด / กลุ่มจังหวัด และแผนท้องถิ่นภายใต้แนวทางการพัฒนาภาค ที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ตลอดจนผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ

๓. การสร้างสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนแผน ของภาคีการพัฒนาต่างๆ นำการวิจัยเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนานำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร จัดทำฐานข้อมูลที่ภาคส่วนต่างๆ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย รวมทั้งสร้างช่องทางให้ ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมการพัฒนา

๔. การเพิ่มประสิทธิภาพกลไก รับผิดชอบ การขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจนสามารถขับเคลื่อน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เชื่อมโยงคณะกรรมการ ระดับชาติที่มีอยู่ นำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มาเป็นกรอบดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ให้จังหวัดเป็นจุดประสานการ พัฒนาระดับพื้นที่ รวมทั้งประสานและผลักดันกลไกนอกภาครัฐมีส่วนร่วมขับเคลื่อนแผนฯ มากขึ้น

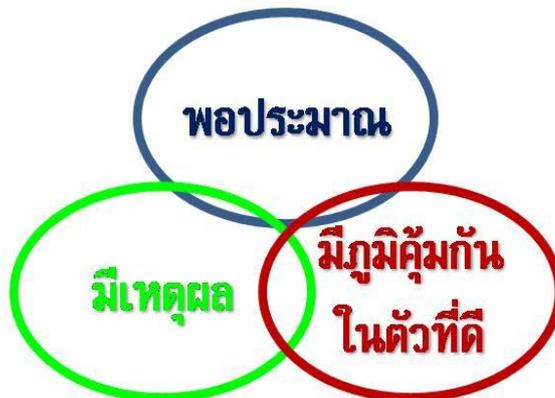
๕. การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อาทิ พัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ พร้อมรองรับกับความเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ผลักดันให้ สถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคมที่ดี และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง

๖. การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลสำเร็จและ ผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์และผลการพัฒนาในภาพรวม พัฒนากลไก การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ผู้ปฏิบัติในภาพรวม การติดตามประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่ และการตรวจสอบของภาคประชาชนให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนให้ ภาคประชาชนรวมกลุ่มติดตามความก้าวหน้าตรวจสอบความโปร่งใสและความสำเร็จของโครงการต่างๆ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในทุกๆ ระดับ ทั้งฐานข้อมูลระดับภาพรวมและระดับพื้นที่

แนวทางการขับเคลื่อนแผนฯ สู่การปฏิบัติ : มุ่งสร้างความเข้าใจให้ ทุกภาคส่วนตระหนักรับ และ บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการระดับต่าง ๆ พัฒนาวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทสำคัญใน กระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชน / ท้องถิ่น พร้อมทั้งจัดทำระบบการติดตามประเมินผลและสร้าง ตัวชี้วัด เพื่อการพัฒนาที่สามารถนำไปใช้กับการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักการตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง

ความรู้
รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง

คุณธรรม
ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน สติปัญญา แบ่งปัน

นำไปสู่

เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรม
สมดุล/พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง

๒.๒ แผนบริหารราชการแผ่นดิน

ปัจจุบันได้มีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และตามความในมาตรา ๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและมีประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี และได้มีคำสั่งนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ มีนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแสดงเจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งมั่นในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ดังนี้

- (๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- (๒) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- (๓) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- (๔) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- (๕) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
- (๖) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- (๗) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- (๘) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
- (๙) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- (๑๐) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- (๑๑) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

การพัฒนาประเทศให้มั่นคงสังคมสงบสันติ และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกที่คาดการณ์ได้ยาก และมีแนวโน้มรุนแรงทั้งการเมืองในประเทศและวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและส่งผลกระทบต่อวงกว้างคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อเร่งสร้างภูมิคุ้มกันทั้งเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้และมีการพัฒนาแบบองค์รวมสร้างความสมดุลในด้าน คน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมจึงได้กำหนดการพัฒนา ประกอบด้วย ๙ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาค้นคว้าสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

- ๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง
- ๘) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง

ตามนโยบายคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์ประเทศ (COUNTRY STRATEGY)

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) จัดทำขึ้นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวหน้าส่วนราชการ ระดับปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่าวาระพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรมเชอราตันพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าหมายและแนวทางในการทำงานร่วมกันในปีงบประมาณ และเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๕๗ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของการทำงานร่วมกันในรอบปีที่ผ่านมาซึ่งเดิมประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๒๘ ประเด็นหลัก ๕๖ แนวทางการดำเนินการ รวมทั้งได้มีการบูรณาการร่วมกับยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Strategy) จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ณ ห้องประชุม ๕๐๑ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาลเพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเดิมประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์โดยหลังจากการบูรณาการเป็นยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก ๗๙ แนวทาง การดำเนินการเพื่อเป็นกรอบการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ :

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาค และเป็นธรรม”

หลักการของยุทธศาสตร์ : “ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่
เพื่อความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์ :

๑. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
๒. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
๓. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ :

๑. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม
๒. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่
๓. การลดรายจ่าย
๔. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก
๗๙ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้น
จากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย
๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย
๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย
๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย
๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง
(Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑. ด้านเกษตร	๑.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร ๑.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
๒. ด้านอุตสาหกรรม	๒.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม ๒.๒ กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) ๒.๓ การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อุตสาหกรรม ๒.๔ การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
๓. การท่องเที่ยวและบริการ	๓.๑ แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว ๓.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ ๒ ล้านล้านบาทต่อปี ๓.๓ ไทยเป็นศูนย์กลาง Medical Tourism ของภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน	๔.๑ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน ๔.๒ การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT ๔.๓ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
๕. พลังงาน	๕.๑ นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม ๕.๒ การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน ๕.๓ การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
๖. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	๖.๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ๖.๒ แก๊ซ กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน ๖.๓ ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวายและ Eastern seaboard ๖.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	๗.๑ การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (๑๐๐ ดัชนีชี้วัด) ๗.๒ การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
๘. การวิจัยและพัฒนา	๘.๑ ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ ๑ ของ GDP ๘.๒ Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T ๘.๓ การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks ๘.๔ การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระบวนกร่วมมืออาเซียน
๙. การพัฒนาพื้นที่และเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน	๙.๑ การพัฒนาเมืองหลวง ๙.๒ การพัฒนาเมืองเกษตร ๙.๓ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ๙.๔ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ๙.๕ การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ ๙.๖ การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ ๙.๗ การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน ๙.๘ ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก
๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๐. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๑๐.๑ ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตร เทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และการใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) ๑๐.๒ พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสาธารณสุข	๑๑.๑ การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ ๑๑.๒ การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๑๑.๓ สร้างและพัฒนาคือความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๒. การจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๒.๑ การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียมคุณภาพชีวิต ๑๒.๒ กองทุนสตรี
๑๓. การสร้างโอกาสและรายได้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)และเศรษฐกิจชุมชน	๑๓.๑ กองทุนตั้งตัวได้ ๑๓.๒ กองทุนหมู่บ้าน ๑๓.๓ โครงการ SML ๑๓.๔ โครงการรับจำนำสินค้าเกษตร
๑๔. แรงงาน	๑๔.๑ การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ๑๔.๒ การจัดการแรงงานต่างด้าว ๑๔.๓ การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๕. ระบบยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	๑๕.๑ การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
๑๖. การต่อต้านการคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใส	๑๖.๑ การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม ๑๖.๒ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
๑๗. การสร้างองค์ความรู้เรื่องอาเซียน	๑๗.๑ ภาคประชาชน ๑๗.๒ ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ ๑๗.๓ บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)
ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๘. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	๑๘.๑ พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง เพื่อความยั่งยืน
๑๙. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	๑๙.๑ การประหยัดพลังงาน ๑๙.๒ การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) ๑๙.๓ ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
๒๐. นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม	๒๐.๑ ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม ๒๐.๒ การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
๒๑. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การบริหารจัดการน้ำ	๒๑.๑ การปลูกป่า ๒๑.๒ การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ ๒๑.๓ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
๒๒. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๒๒.๑ การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) ๒๒.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process)
ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๓. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	๒๓.๑ ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ ๒๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กรด้านยุติธรรม ๒๓.๓ ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
๒๔. การปรับโครงสร้างระบบราชการ	๒๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๒๔.๒ ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชั่น ๒๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ E - Service
๒๕. การพัฒนากำลังคนภาครัฐ	๒๕.๑ บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ๒๕.๒ พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๖. การปรับโครงสร้างภาษี	๒๖.๑ ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒๗. การจัดสรรงบประมาณ	๒๗.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
๒๘. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๒๘.๑ สรรวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ๒๘.๒ บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒๙. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเสริมสร้างความมั่นคงในอาเซียน	๒๙.๑ ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนา ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ๒๙.๒ การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
๓๐. การปฏิรูปการเมือง	๓๐.๑ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

๒.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

- พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาด ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
- ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่าย พันธมิตรธุรกิจ การค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์รวม

- เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูป เพิ่มช่องทางการตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
- พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการบริหารจัดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
- สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

- ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ
ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๘ ต่อปี
- มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง / ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด ค่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๖

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ประกอบการแปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
ค่าเป้าหมาย จังหวัดละ ๑ แห่ง
๓. ระดับความสำเร็จในการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันภายในกลุ่มจังหวัด
ค่าเป้าหมาย ๑ แผนงาน

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและ/หรือระหว่างกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วนในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมศักยภาพและสวัสดิการของบุคลากรการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาเอกลักษณ์และส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้า และเพิ่มมูลค่าการค้า ชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

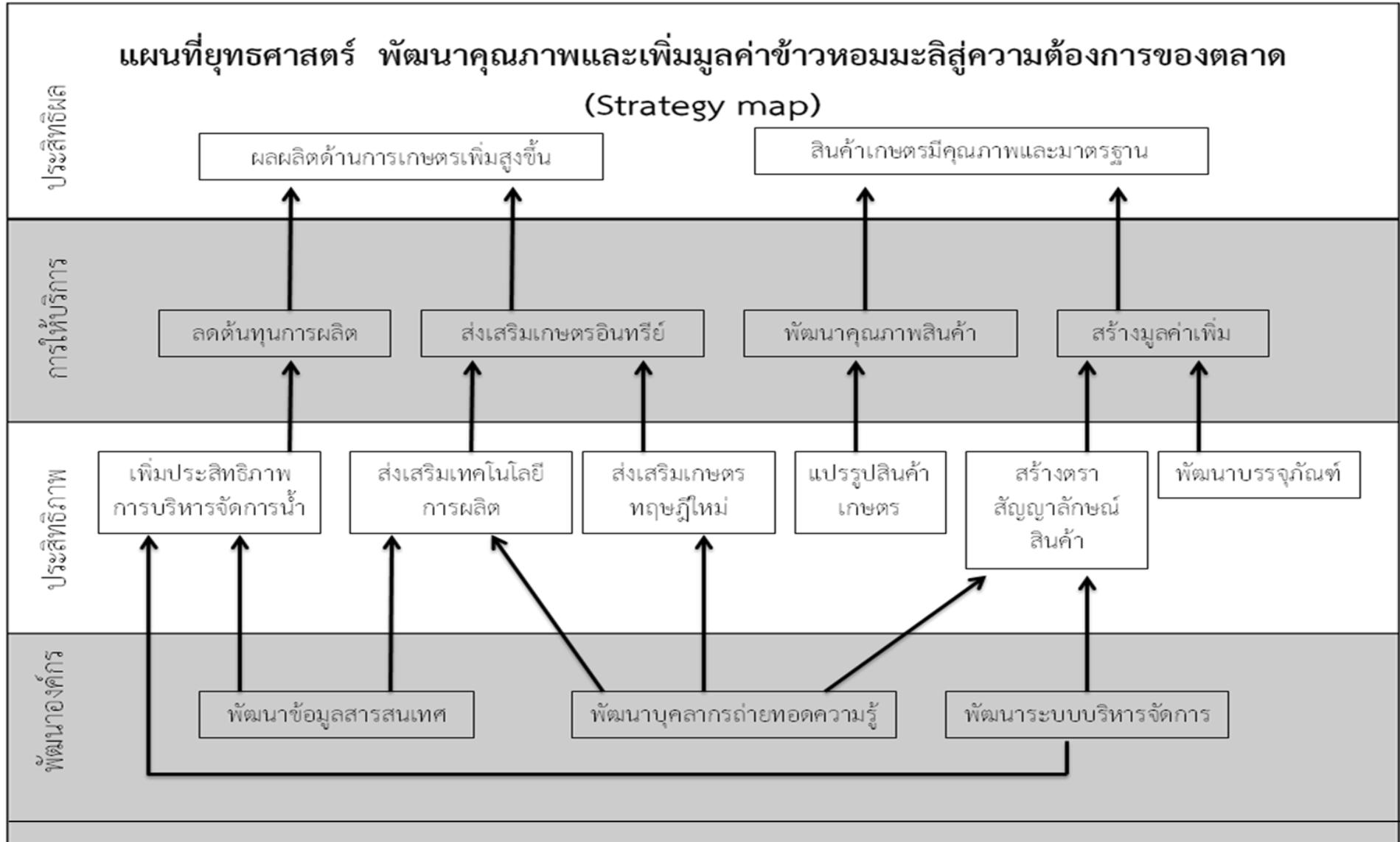
๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

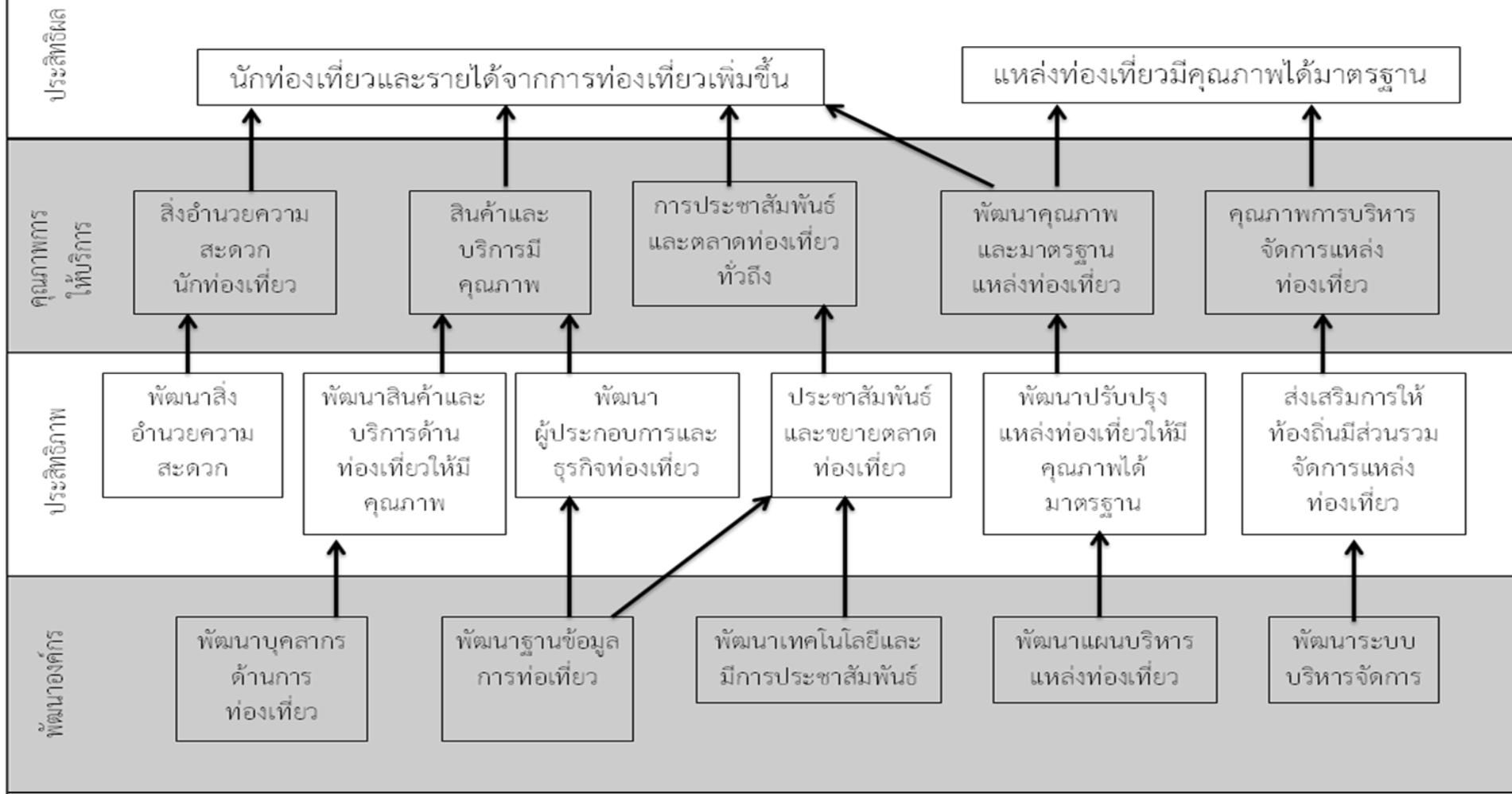
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘
๓. จำนวนกิจกรรมที่เครือข่าย ๔ จังหวัด ทำร่วมกัน ค่าเป้าหมายอย่างน้อย ๓ โครงการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

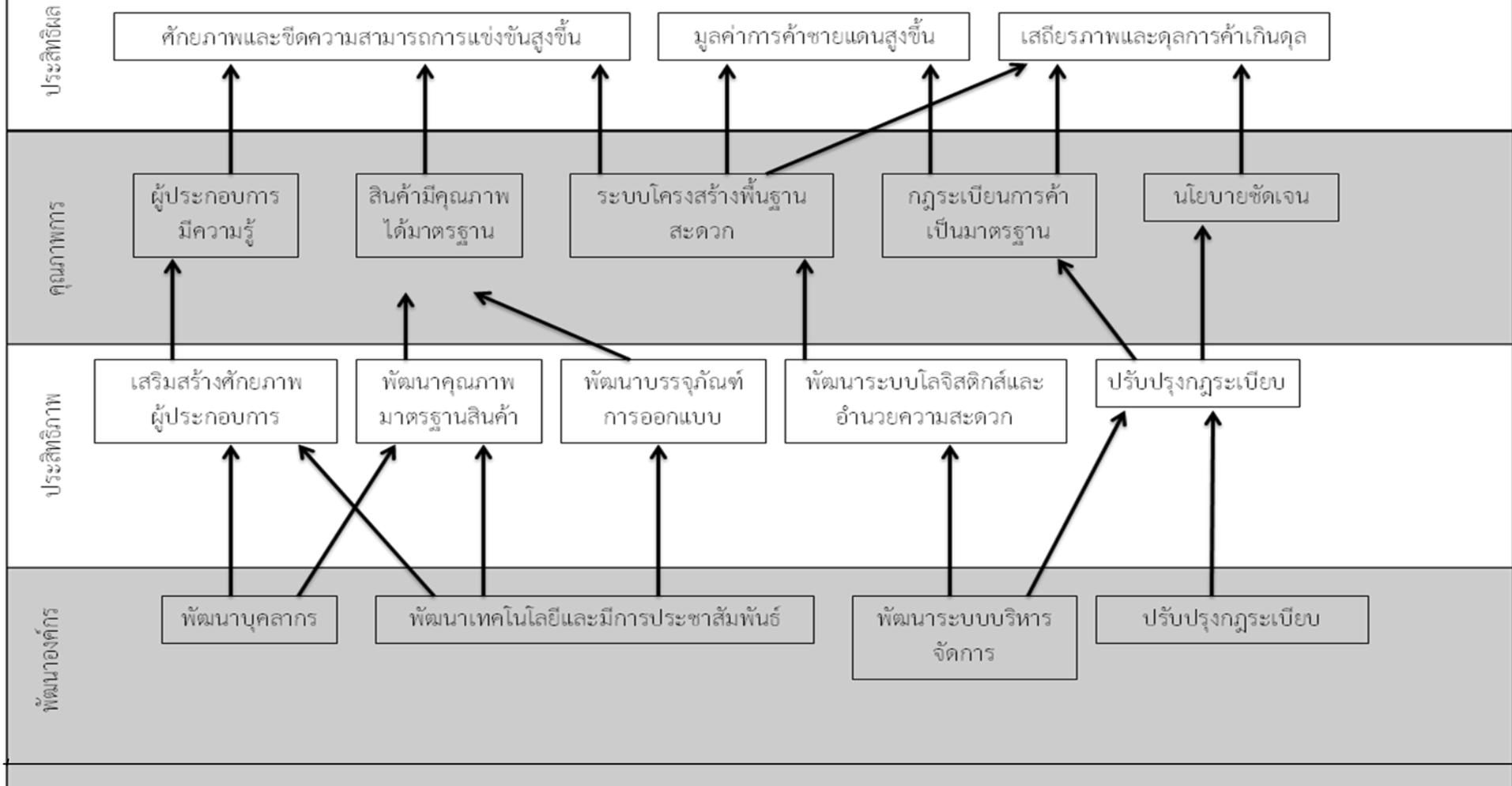
๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายธุรกิจการค้า
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุน ธุรกิจการค้า
๔. การเตรียมความพร้อมและเสริมศักยภาพในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๕. การพัฒนาศักยภาพและฝีมือแรงงานรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แผนที่ยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล (Strategy map)

แผนที่ยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจร และได้มาตรฐานสากล (Strategy map)

๒.๔ แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ -๒๕๖๑

วิสัยทัศน์

“ประตูการค้าและการท่องเที่ยวสู่อารยธรรมขอมโบราณ ดินแดนเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มประเทศอาเซียน
๒. เสริมสร้างสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน รวมถึงการเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
๓. ส่งเสริมสุขภาพ การศึกษา การกีฬา และเพิ่มความมั่งคั่งพื้นที่สีเขียว
๔. สร้างความมั่นคง ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๕. บูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์

๑. มูลค่าการท่องเที่ยว การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๒. ผลผลิตด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมีความปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนอาศัยในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่สีเขียวที่ร่มรื่น ผู้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น
๔. ชุมชนและสังคมระเบียบ มีความสงบเรียบร้อย และมีความมั่นคง

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด / เป้าหมายรวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ.๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
๑. มูลค่าการค้าการลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๑) มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม การค้าและการบริการ ๙,๘๔๐.๕๖ ล้านบาท	๙,๗๖๐.๐๐ ล้านบาท	๙,๗๘๐.๙๙ ล้านบาท	๙,๘๐๐.๙๙ ล้านบาท	๙,๘๒๐.๙๙ ล้านบาท	๙,๘๔๐.๙๙ ล้านบาท
	๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ ที่เกิดจากการท่องเที่ยว ๑,๖๐๔.๕๖ ล้านบาท	ร้อยละ ๑,๓๓๗.๑๖ ล้านบาท	ร้อยละ ๑,๔๐๔.๐๑ ล้านบาท	ร้อยละ ๑,๔๗๐.๘๖ ล้านบาท	ร้อยละ ๑,๕๓๗.๗๑ ล้านบาท	ร้อยละ ๑,๖๐๔.๕๖ ล้านบาท
	๓) รายได้จากการจำหน่าย OTOP	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐
	๔) มูลค่าการค้าชายแดน ๖๘๘.๔๒ ล้านบาท	๖๐๘.๔๒ ล้านบาท	๖๒๘.๔๒ ล้านบาท	๖๔๘.๔๒ ล้านบาท	๖๖๘.๔๒ ล้านบาท	๖๘๘.๔๒ ล้านบาท
	๕) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคการเกษตร ๑๕,๔๙๓ ล้านบาท	๑๕,๔๑๓ ล้านบาท	๑๕,๔๓๓ ล้านบาท	๑๕,๔๕๓ ล้านบาท	๑๕,๔๗๓ ล้านบาท	๑๕,๔๙๓ ล้านบาท
๒. ผลผลิตด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร มีความปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	๑) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	ร้อยละ ๕๑.๙๕	ร้อยละ ๕๓.๙๕	ร้อยละ ๕๕.๙๕	ร้อยละ ๕๗.๙๕	ร้อยละ ๕๙.๙๕
	๒) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคอุตสาหกรรม ๔,๗๕๙ ล้านบาท	๔,๖๗๙ ล้านบาท	๔,๖๙๙ ล้านบาท	๔,๗๑๙ ล้านบาท	๔,๗๓๙ ล้านบาท	๔,๗๕๙ ล้านบาท

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด / เป้าหมายรวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
๓. ประชาชนอาศัยในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่สีเขียวที่ร่มรื่น ผู้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มขึ้น	๑) จำนวนปริมาณขยะทั้งหมด	๒๓๐.๐๖ ๗ ตัน / ปี	๒๓๐.๐๖ ๗ ตัน / ปี	๑๙๘.๖๗ ๒ ตัน / ปี	๑๘๒.๙๗ ๔ ตัน / ปี	๑๖๗.๒๗ ๖ ตัน / ปี
	๒) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ ตามกฎหมายที่ได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้ ความสมบูรณ์ (ไร่)	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่
	๓) จำนวนผลิตภาพแรงงาน	๓๘,๑๙๙ บาท	๖๘,๒๔๕ บาท	๙๘,๒๙๑ บาท	๑๒๘,๓๓๗ บาท	๑๕๘,๓๘๓ บาท
	๔) อัตราการว่างงาน	ร้อยละ ๑.๑๔	ร้อยละ ๑.๐๒	ร้อยละ ๐.๐๙	ร้อยละ ๐.๗๘	ร้อยละ ๐.๖๖
	๕) สัดส่วนคนจน	ร้อยละ ๓๕.๙๔	ร้อยละ ๓.๒๕	ร้อยละ ๒๔.๕๕	ร้อยละ ๑๘.๘๕	ร้อยละ ๑๓.๑๕
	๖) สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม	ร้อยละ ๓.๘๘	ร้อยละ ๓๕.๙๔	ร้อยละ ๙.๖๖	ร้อยละ ๑๕.๑๔	ร้อยละ ๒๑.๒๒
	๗) ร้อยละของสถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานระบบรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (HA)	ร้อยละ ๒๑.๐๕	ร้อยละ ๒๒.๒๙	ร้อยละ ๒๓.๕๓	ร้อยละ ๒๔.๗๗	ร้อยละ ๒๖.๐๐
	๘) อัตราป่วย/ตาย ตายด้วยโรคหัวใจที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศลดลง	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒
	๙) ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าเฉลี่ย O-Net ม.๓)	ร้อยละ ๔๒	ร้อยละ ๔๔	ร้อยละ ๔๖	ร้อยละ ๔๘	ร้อยละ ๕๐

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด / เป้าหมาย รวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมาย รายปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
๓. ประชาชนอาศัยใน สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่สีเขียวที่ร่มรื่น ผู้คน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความ มั่นคง และปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการกีฬาเพิ่มขึ้น	๑๐) ร้อยละครัวเรือน ที่เข้าถึงประปา	ร้อยละ ๖.๙๔	ร้อยละ ๑๐.๓๑	ร้อยละ ๑๓.๖๘	ร้อยละ ๑๗.๐๕	ร้อยละ ๒๐.๔๑
	๑๑) ระดับความสำเร็จ ในการแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕
๔. ชุมชนและสังคมมี ระเบียบ มีความสงบ เรียบร้อย และมีความ มั่นคง	๑) ระดับความสำเร็จใน การป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕
	๒) ระดับคะแนนเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักในการ ป้องกันและปราบปราม ปัญหาอาชญากรรมของ จังหวัด	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ (โดยจัดลำดับความสำคัญ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้						
๑.๑ ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน	ร้อยละ ๕ ๖๐๘.๔๒ ล้านบาท	ร้อยละ ๕ ๖๒๘.๔๒ ล้านบาท	ร้อยละ ๕ ๖๔๘.๔๒ ล้านบาท	ร้อยละ ๕ ๖๖๘.๔๒ ล้านบาท	ร้อยละ ๕ ๖๘๘.๔๒ ล้านบาท
๑.๒ ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนและ OTOP	ระดับ ๑๐	ระดับ ๑๐	ระดับ ๑๐	ระดับ ๑๐	ระดับ ๑๐
	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕
	๔. จำนวนของผู้ประกอบการและแรงงานที่ได้พัฒนาสมรรถนะ	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย
	๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี						
๒.๑ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงมีคุณภาพ และตรงความต้องการของตลาดแรงงาน	๒.๑ ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าเฉลี่ย O-Net ม.๓)	ร้อยละ ๔๒	ร้อยละ ๔๔	ร้อยละ ๔๖	ร้อยละ ๔๘	ร้อยละ ๕๐
๒.๒ ชาวจังหวัดศรีสะเกษมีศักยภาพในการแข่งขันสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๒.๒ จำนวนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒,๐๐๐ ราย	๒,๐๐๐ ราย	๒,๐๐๐ ราย	๒,๐๐๐ ราย	๒,๐๐๐ ราย
๒.๓ ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒.๓ อัตราป่วยและตายด้วยโรคที่สำคัญของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษลดลง	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
๑. มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	๓.๑ จำนวนโครงสร้างที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมได้มาตรฐาน	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง
	๓.๒ จำนวนแหล่งน้ำและดินเสื่อมสภาพที่ได้รับการพัฒนาและได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง	๒๒ แห่ง
	๓.๓ จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายที่ได้รับการคุ้มครองดูแลให้สมบูรณ์ (ไร่)	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่	X+๒ ไร่
	๓.๔ จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กในไรนา	๑๓ แห่ง	๑๓ แห่ง	๑๓ แห่ง	๑๓ แห่ง	๑๓ แห่ง
	๓.๕ ระดับความสำเร็จของการจัดการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี	ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ค่าเป้าหมายรายปี			
			ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย						
๔.๑ ชาวศรีสะเกษมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๔.๑ ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุม ผู้กระทำผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้น	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๔.๒ มีสัมพันธภาพอันดีกับประเทศในกลุ่มอาเซียน	๔.๒ ระดับความสำเร็จของการดูแลประชาชนตามแนวชายแดน	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕
๔.๓ เกิดความสมานฉันท์ในชุมชน และสังคม	๔.๓ ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕
	๔.๔ จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง
	๔.๕ ร้อยละของการไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาท/ข้อขัดแย้งในชุมชนให้ได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจสำหรับคู่กรณี	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐

การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนา

นโยบายและทิศทางการพัฒนาภารกิจกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อประชาชน ดังนี้
ภารกิจกรมโยธาธิการและผังเมืองที่สำคัญ ๔ ด้าน

๑. ด้านการผังเมือง
๒. ด้านการพัฒนาเมือง
๓. ด้านการอาคาร
๔. ด้านการด้านช่าง

ด้านการผังเมือง

๑. กรมได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาผังเมืองขาดอายุ ซึ่งปัจจุบันกรมโยธาธิการและผังเมือง ดูแล ๑๗๐ ผัง และผังเมืองขาดอายุไปกว่า ๑๒๐ ผัง และมีแนวโน้มทยอยหมดอายุ กรมจึงเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการแก้ไขกฎหมายผังเมือง ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการถึงขั้นตอน กฎฎีกาได้พิจารณาเสร็จแล้ว และกระทรวงได้ส่งไปที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอนายกก่อนที่จะนำเข้า ครม. ในขณะนั้นท่านรองนายกยงยุทธได้เกษียณ แจ้งกรมโยธาธิการและผังเมือง ว่าเรื่องนี้ควรผ่านความเห็นของ กบอ. ซึ่งกรมก็ได้ทำเรื่อง เสนอไปที่ กบอ.แล้ว ปัจจุบันก็รอความเห็นของ กบอ.อยู่แต่ยังไม่มีความคิดเห็นแต่อย่างใดกรมโยธาธิการและผังเมืองต้องขอความร่วมมือจากผู้ว่าราชการจังหวัดที่ยังไม่ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยอาศัย พรบ. การควบคุมอาคารมาบังคับใช้กับผังเมืองที่ขาดอายุการบังคับใช้แล้วเพื่อป้องกันการก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายผังเมือง
๒. การปรับปรุงกระบวนการวางผังเมืองให้รวดเร็วขึ้น กรมเห็นควรให้จัดประชุมคณะกรรมการผังเมืองเพิ่มขึ้นจากเดือนละ ๑ ครั้ง เป็นเดือนละ ๒ ครั้ง เนื่องจากการประชุมแต่ละครั้งพิจารณาผังเมืองได้ครั้งละ ๓ - ๔ ผัง เท่านั้น แต่มีผังที่รอการเข้าประชุมเกือบ ๒๐ ผัง
๓. จากการประชุม ครม.สัญจรที่สมุย กรมได้นำเสนอผังเกาะลันตาซึ่งกรมได้ดำเนินการวางและจัดทำผังการพัฒนาพื้นที่แก่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และท่านชอบแนวทางการวางและจัดทำผังดังกล่าว ตนก็เลยมีแนวคิดปรับปรุงในเรื่อง Layer หรือการเพิ่มเรื่องการพัฒนาพื้นที่ และ Layer ของการป้องกันน้ำท่วม ซึ่ง ณ ปัจจุบันทุกหน่วยงานต่างพูดว่าผังเมืองต้องเป็นแกนนำหลักในการแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในเชิงวิชาการและการปฏิบัติ อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ต้องเป็น Pilot Project โดยในขั้นต้นกรมจะเลือกพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก เป็นแหล่งโบราณสถานที่สำคัญ และมีนิคมอุตสาหกรรมมากมีแหล่งชุมชนที่หนาแน่น เมื่อดำเนินการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้วเสร็จก็จะนำเสนอต่อสาธารณชนให้ผู้บริหารหรือนักวิชาการได้ Comment หากเห็นชอบก็จะดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ ต่อไป และอีกจังหวัดที่จะดำเนินการคือจังหวัดภูเก็ต ภูเก็ตมีความแตกต่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะว่าภูเก็ตน้ำท่วมเพราะเกิดจากการระบายน้ำในพื้นที่เมทัน ภูเก็ตเป็นเมืองนานาชาติ เป็นเมืองที่รับนักท่องเที่ยวปีละมากๆ และต้องแก้ไขปัญหาน้ำท่วม จึงเลือกจังหวัดภูเก็ต กับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็น Pilot Project ๒ ที่ เมื่อแล้วเสร็จก็จะนำเสนอที่ประชุมกระทรวงเพื่อพิจารณาร่วมกันต่อไป

ด้านการพัฒนาเมือง

๑. การกิจที่กรมดำเนินการอยู่เป็นประจำคือการกิจการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง กรมได้ดำเนินการ ทั้งเขื่อน แม่น้ำระหว่างประเทศ อาทิ แม่น้ำโขง เป็นหลัก และเขื่อนภายในประเทศซึ่งจริงๆ แล้วเขื่อนภายในประเทศเป็น การกิจท้องถิ่น แต่เนื่องจากว่างบประมาณของท้องถิ่นไม่พร้อม หากท้องถิ่นไม่พร้อมก็ให้ร้องขอมาที่กรม และกรมก็จะตั้ง งบประมาณไปสนับสนุนให้ ขอเรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่าในพื้นที่ของท่านถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องก่อสร้างเขื่อน ป้องกันตลิ่งก็ขอให้แจ้งท้องถิ่นทำเรื่องผ่านจังหวัด เพื่อจัดตั้งงบประมาณให้ทันต่อไป

๒. การก่อสร้างถนนโดยวิธีการจัดรูปที่ดิน แนวคิดนี้จะได้ประโยชน์มาก เนื่องจากว่าการก่อสร้างถนน ตามผังเมืองรวมเดิม ต้องใช้กระบวนการออกแบบสำรวจจัดทำแผนที่ออกกฤษฎีกาเวนคืน และตั้งงบก่อสร้าง ซึ่งตรงนี้ใช้ เวลาค่อนข้างนานและใช้งบประมาณในการเวนคืนค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้กระบวนการจัดรูปที่ดินเข้าแทนที่ ความหมายคือว่าถ้าประชาชนในพื้นที่ต้องการถนนก็ให้มารวมกลุ่มกันทำโครงการจัดรูปขึ้น หลวงก็ไม่ต้องค่าเวนคืน ประชาชนต้องอุทิศที่บางส่วนเพื่อทำถนน แต่ว่าผลประโยชน์ที่ได้คือมูลค่าที่ดินเพิ่มขึ้น รัฐไม่ต้องเสียเงินเวนคืนประชาชน นอกพื้นที่ก็ได้เส้นทางคมนาคมเพิ่มขึ้น

๓. การก่อสร้างเร่งด่วนอันเนื่องมาจากภัยพิบัติที่สำคัญ ได้แก่ การก่อสร้างสะพานที่อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย เมื่อ ๒ เดือนผ่านมา สะพานความยาว ประมาณ ๗๐ เมตร ตอนนี้อยู่ ออกแบบแล้วเสร็จ อยู่ระหว่างประกวดราคาจ้าง คาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จไม่เกิน ๖ เดือน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้สัญจร ไปมาได้โดยเร็วและการก่อสร้างคันกันน้ำคลองรังสิตประยูรศักดิ์ความยาว ๘.๓ กม. กรมจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน ซึ่งจะแล้วเสร็จภายในวันที่ ๕ ธันวาคมที่จะถึงนี้ โครงการนี้ถือเป็นโครงการสำคัญ ที่จะช่วยป้องกันไม่ให้น้ำท่วม กรุงเทพมหานคร และโครงการนี้เป็นโครงการตามแนวพระราชดำริและจะเสร็จในวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นโครงการสำคัญ ที่รัฐบาลจะถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ด้านการอาคาร

กรมมีโครงการจะดำเนินการตรวจสอบ ดูแล และบำรุงรักษาอาคารภาครัฐ ซึ่งทั่วประเทศมีอาคารภาครัฐ หลายหมื่นที่เป็นอาคารขนาดใหญ่ เจ้าภาพหลักยังไม่มี กรมก็จะเข้าไปสำรวจตรวจสอบอาคารในเบื้องต้นเน้นอาคารขนาดใหญ่ เช่น ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ และจะเข้าไปดูแลประจำปี จะประมาณการซ่อมแซมบำรุงรักษา ส่วนการตั้ง งบประมาณ ถ้า สด. หรือ กรมการปกครองจะตั้งได้แต่ถ้าไม่มีเจ้าภาพ กรมก็จะตั้งให้และจะโอนไปจังหวัดเป็นหน่วย ดำเนินการ

ด้านบริการด้านช่าง

กรมได้จัดตั้งศูนย์ทดสอบวัสดุทุกจังหวัดแล้ว และสามารถทดสอบระดับสูงได้ ๑๔ ศูนย์ ปัจจุบันก็ ให้บริการทดสอบแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และก็ขอความร่วมมือท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ช่วยสนับสนุน บางแห่งท้องถิ่นยังไม่ทราบและยังไม่ได้เข้าไปใช้บริการ กรมโยธาธิการและผังเมือง มีความพร้อมในการให้บริการ และในปีนี้ กรมก็พยายามจะจัดหาเครื่องมือทดสอบให้ครบทุกจังหวัด แต่ว่าการทดสอบเบื้องต้นก็สามารถทำได้ทุกจังหวัด

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตามประเด็นพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๑. ประเด็นการพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้มีความสุข</p> <p>ขอบข่ายการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ส่งเสริมพัฒนาสุขภาพอนามัย ▪ ส่งเสริมการพัฒนา กีฬาและกีฬามวลชน ▪ ส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ▪ ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพฝีมือแรงงาน ▪ การพัฒนาจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย ▪ การส่งเสริมการสร้างชุมชนและสังคมไม่ทอดทิ้งกัน ▪ การสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง ▪ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ▪ การส่งเสริมศาสนา รักษาสืบทอด ศิลปะวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย ให้คงอยู่ และพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับ ▪ ส่งเสริม และอนุรักษ์สืบสานทางวัฒนธรรม จารีต ประเพณี ที่เน้นเอกลักษณ์ความเป็นไทย และท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชุมชน ▪ การเชิดชูคุณค่า และจิตวิญญาณของความเป็นไทย โดยการใช้สื่อทุกรูปแบบในการสร้างสรรค์สังคม เพื่อรักษา/สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยให้คงอยู่และพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับ 	พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ	ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ	<p>๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมในท้องถิ่น จังหวัดที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม และมีทางเลือกในการเสริมสร้างสุขภาพ ดำรงชีวิตได้อย่างปลอดภัยจากพิษภัย ของยาเสพติด อบายมุข และการได้รับการดูแลสวัสดิการสังคมจากรัฐอย่างทั่วถึง ส่งผลให้ประชาชนมีสภาพการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีสภาพการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น และยั่งยืน</p> <p>๒. อปท.จะเป็นองค์กรหลัก ในการส่งเสริมศาสนา รักษาสืบทอด ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่รุ่นลูก รุ่นหลาน ต่อไปตราบนานเท่านาน</p>

ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต
<p>■ ชำระไว้สถาบัน เพื่อเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางจิตวิญญาณ ของคนในชาติและมีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมพัฒนา บุคลากรทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการชี้แนะอบรมสั่งสอนประชาชน ได้ศึกษาหลักธรรมคำสอนของศาสนา เพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตเมื่อเกิดอุปสรรคจะได้รู้จักปรับวิถีคิดของตนเอง บุคคลใกล้ชิดและบุคคลอื่น</p> <p>ปริมาณของปัญหา</p> <p>๑. พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาโรคร้ายต่าง ๆ เช่น โรคอ้วน โรคพยาธิใบไม้ในตับ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหา ยาเสพติด</p> <p>๒. ทุกภาคส่วนให้น้ำหนัก การมีบทบาทในการขับเคลื่อนกิจกรรมก็หาค่า</p> <p>๓. มีผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส บางส่วนถูกทอดทิ้ง</p> <p>๔. รายได้ของประชาชนขึ้นอยู่กับราคาผลผลิตทางการเกษตรเป็นสำคัญ</p> <p>๕. ราคาผลผลิตตกต่ำ เช่น ข้าว ยางพารา หอมแดง กระเทียม</p> <p>๖. แรงงานใช้ฝีมือ ขาดความรู้ ทักษะด้านอาชีพ</p> <p>๗. ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดมาทางรอยต่อตามแนวชายแดน</p> <p>๘. ปัญหาความมั่นคงทางชายแดน</p> <p>๙. ปัญหาอาชญากรรมและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด</p> <p>๑๐. เกิดอุบัติเหตุต่างๆ รุนแรงมากขึ้น เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย</p> <p>๑๑. ความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคนรุ่นใหม่ลดลง ตามบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย</p> <p>๑๒. การขาดจิตสำนึก สาธารณะกรดำรงชีวิต เริ่มเสื่อมถอยลง วัฒนธรรม และปัญหาของชาติ ถูกละเลยและมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่</p> <p>๑๓. การใช้สื่อ ประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในวงจำกัด ระดับตำบล/หมู่บ้าน</p> <p>๑๔. ขาดการสืบค้น/ค้นคว้า และสนับสนุน ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างจริงจัง</p>			

ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต
<p>๑๕. ส่งเสริมศาสนา เอกอัครราชทูต วัฒนธรรม ท้องถิ่นและค่านิยมความเป็นไปดำเนินชีวิตตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๑๖. ปัญหาทางสังคม เด็กเยาวชนบางกลุ่ม ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๑๗. ขาดการบูรณะพัฒนาศาสนาสถาน ให้เป็น ศูนย์เครือข่ายศึกษา สืบทอดและเผยแพร่ศาสนา ธรรม เป็นศูนย์กลางการศึกษา และดำเนิน กิจกรรมวัฒนธรรมชุมชน ตลอดจนการดำรงไว้ ซึ่งมรดกวัฒนธรรมไทย</p>			
<p>๒. ประเด็นการพัฒนาด้านการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่บน ความสมดุลและยั่งยืน ขอบข่ายการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ พัฒนา/ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม ■ พัฒนา/ปรับปรุง แหล่งน้ำ อุบโศก/บริโศก และเลี้ยง สัตว์ ■ พัฒนา/ปรับปรุง/ระบบสาธารณสุข/โศก/ สาธารณสุขการ (ประปาหมู่บ้าน, ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร) ■ การวางผังเมืองรวม ■ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม (ส่งเสริม สงวน รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ด้านป่าไม้ น้ำ อากาศ ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ศูนย์กำจัดขยะมูล ฝอยรวม การส่งเสริมการประหยัดพลังงาน) ■ การสร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <p>ปริมาณของปัญหา</p> <p>๑. สภาพปัญหาถนนส่วนใหญ่ชำรุดเสียหาย เป็นอุปสรรคในการคมนาคม และขนส่งผลผลิตทางการ เกษตรออกสู่ตลาด</p> <p>๒. หน่วยงานที่ดูแลถนนมีหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดปัญหาในการประสาน เพื่อซ่อมแซม ดูแลรักษา</p> <p>๓. พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เป็นที่ราบลุ่ม ฤดูฝนเกิดน้ำ ท่วม ลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย ไม่สามารถกักเก็บ น้ำได้ในฤดูแล้ง จึงขาดแคลนน้ำ เพื่อการอุปโภค/ บริโภค ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์เป็นประจำทุกปี</p>	<p>พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ</p>	<p>ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ</p>	<p>๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้ การบริการสาธารณะแก่ประชาชน ใน ท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ ยังมีความ จำเป็นและมีความสำคัญ ต้องพัฒนา อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นรากฐาน การพัฒนาให้เป็นเมือง/ชุมชนที่น่าอยู่ ในสภาพแวดล้อมของเมือง/ชุมชนที่ดีมี ความปลอดภัย</p> <p>๒. อปท. ในฐานะ “องค์กรของ ประชาชนโดยประชาชน” เป็นองค์กร หลักในการดำเนินการและขับเคลื่อน เพื่อให้ชุมชนน่าอยู่ และเมืองน่าอยู่ ดำรงอยู่ได้ในสังคมอย่างสมดุล และ ยั่งยืน</p> <p>๓. อปท. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน</p>

<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต</p>
<p>๔. การบริหารจัดการน้ำ ไม่มีประสิทธิภาพ ครบวงจร และครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>๕. ระบบสาธารณสุขโรค/สาธารณสุขการ ขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ ไม่มีการบำรุงรักษาให้สามารถ ใช้งานได้ เนื่องจากขาดระบบบริหารจัดการอย่าง จริงจัง</p> <p>๖. ปัญหาการติดตั้งไฟฟ้า เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของเกษตรกร</p> <p>๗. การบังคับกฎหมายผังเมืองรวม เป็นไปตามขั้นตอน จึงเป็นไปอย่างล่าช้า/ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายผังเมืองรวม</p> <p>๘. ปัญหาขาดแคลนที่ดินทำกิน เนื่องจากปัญหาการรุก ของอุตสาหกรรม โรงงาน บ้านจัดสรร สังคมเมืองที่ ขยายเพิ่มขึ้น ทำให้ภาคเกษตรลดลง</p> <p>๙. ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เนื่องจากภัยธรรมชาติ ทำให้เกษตรกรมีปัญหานี้สิน</p> <p>๑๐. ประชาชนในวัยแรงงานบางส่วน ไม่มีงานทำ และ มีการอพยพแรงงานไปทำงานต่างจังหวัด</p> <p>๑๑. แรงงานขาดการพัฒนาฝีมืออย่างต่อเนื่อง/แรงงาน คุณภาพ</p> <p>๑๒. สังคมมีปัญหาขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ขาดการรวมกลุ่ม จึงไม่มีพลังกลุ่มในการ ต่อรองกับภาวะกดดันภายนอก</p> <p>๑๓. ทรัพยากรธรรมชาติ พื้นที่และป่าไม้ถูก บุกรุก เข้ายึดครองและใช้ประโยชน์</p> <p>๑๔. มีการลักลอบตัดไม้หวงห้าม (ไม้พะยูน)</p> <p>๑๕. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ขาดความต่อเนื่อง</p> <p>๑๖. ขาดการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๗. การเกิดอุบัติเหตุต่างๆ รุนแรงมากขึ้นทำให้ สถานการณ์โลกกำลังก้าวสู่ภาวะวิกฤตด้านพลังงาน</p> <p>๑๘. ขาดการบริหารจัดการระบบขยะมูลฝอย/ สิ่งแวดล้อมในชุมชน</p>			

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าชายแดน เปิดประตูสู่อาเซียน</p> <p>ขอบข่ายการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ▪ ระบบเศรษฐกิจของจังหวัด พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดให้ดีขึ้น ▪ ส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้ ด้านการค้าการลงทุน ▪ การพาณิชย์โดยบูรณาการการเชื่อมโยงระหว่างการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว และการกีฬา ให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการบริหารและการจัดการ ตลอดจนการบริหารด้านการตลาดเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันได้ ▪ ส่งเสริมและสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการในการพัฒนาแปรรูปการผลิต ด้านอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีชื่อเสียง เช่น ยางพารา หอม กระเทียม และข้าวหอมมะลิอินทรีย์เพื่อการส่งออก ▪ ส่งเสริมนโยบายความร่วมมือ เศรษฐกิจชายแดนช่องสง่า เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการค้าชายแดนการลงทุน ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ผลักดันไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น <p>ปริมาณของปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ไม่สะดวก ๒. การบูรณาการท่องเที่ยว อารยธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดไม่ได้รับการร่วมมือเท่าที่ควร ในรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในต่างประเทศ ๓. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว/นำเสนอข้อมูลน้อย ๔. แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ ๕. การบริหาร/จัดการ แหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ 	<p>พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ</p>	<p>ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อปท. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนทำให้เกิดความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน ๒. สนับสนุนให้ อปท. มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีสภาพที่ดีมีมาตรฐาน ๓. อปท. ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการตลาด เพื่อการส่งออกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ๔. อปท. ส่งเสริมการผลิตให้สอดคล้องกับกลไกตลาดและความต้องการ ๕. อปท. สนับสนุนบริหารจัดการจุดผ่อนปรนให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร และจัดระบบให้เป็นมาตรฐานสากล

ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต
<p>๖. ปัญหาความยากจน</p> <p>๗. การส่งเสริมการตลาดต่ำ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ต่ำ</p> <p>๘. ตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรมีน้อย</p> <p>๙. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้าของจังหวัด ทำให้สินค้าไม่เป็นที่นิยมของตลาด</p> <p>๑๐. ความไม่มั่นคง และไม่แน่นอนของปัญหาการเมือง ที่กระทบต่อการค้า และการลงทุน</p>			
<p>๕. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐาน และมีส่วนร่วม</p> <p>ข้อบ่งชี้การพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ การจัดบริการสาธารณะ ด้านการศึกษาของอปท.ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ▪ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน/ภาคการพัฒนาต่างๆ ในการจัดการศึกษา ▪ ส่งเสริมการจัดการศึกษา ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ▪ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ▪ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ของท้องถิ่น ▪ สร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ▪ ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการกิจกรรมเด็ก เยาวชน และประชาชน ▪ พัฒนาคุณภาพบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพ ▪ จัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ให้มีคุณภาพในทุกระดับการศึกษา 	<p>พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ</p>	<p>ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ</p>	<p>๑. อปท. จะต้องเร่งพัฒนากระบวนการบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับมาตรฐานสถานศึกษา ให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และด้านผู้เรียนให้ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติ</p> <p>๒. อปท. ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>ปริมาณของปัญหา</p> <p>๑. การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้กระตือรือร้น ผู้เรียน อปท. อยู่ในเกณฑ์ต่ำ</p> <p>๒. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทการจัดการศึกษาของ อปท. ทำให้การเข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ</p> <p>๓. ขาดการสนับสนุนสถาบันครอบครัวในฐานะครูคนแรก ในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๔. โอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง</p> <p>๕. อปท.ขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ทำให้ท้องถิ่นขาดแหล่งการเรียนรู้ ที่หลากหลาย ไม่สามารถเป็นสังคม แห่งการเรียนรู้สู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>๖. ขาดการส่งเสริมหลักสูตร การดำรงชีวิตในบริบทของสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>๗. ทุกภาคส่วนให้น้ำหนักการมีบทบาทในการขับเคลื่อนกิจกรรมด้านกีฬาต่ำ</p> <p>๘. อปท.ยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการศึกษา และอำนาจการตัดสินใจส่วนใหญ่อยู่ที่ผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>๙. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขาดความต่อเนื่องและจริงจัง</p> <p>๑๐. การพัฒนาสมรรถนะครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>๑๑. ขาดการส่งเสริม สนับสนุนด้านทรัพยากรการลงทุน ด้านการศึกษาสู่อาเซียนที่เพียงพอ</p>			
<p>๕. ประเด็นการพัฒนาด้านพัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ก้าวทันเทคโนโลยี</p> <p>ขอบข่ายการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ การพัฒนาบุคลากร <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมความรู้ เพิ่มทักษะให้แก่บุคลากรในสังกัด - พัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามขั้นตอนระเบียบ กฎหมาย กำหนด และขั้นตอนการปฏิบัติงาน 	<p>พื้นที่บริการในเขตจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ</p>	<p>บุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด/ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ</p>	<p>การพัฒนาองค์กร และระบบบริหารจัดการ ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี และการพัฒนาบุคลากรขององค์กร มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึก ในการบริหารงาน/ปฏิบัติงาน และวิธีทำงาน เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ ทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ สามารถเรียนรู้และปรับตัวได้อย่างเหมาะสม</p>

ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต
<p>- สร้างแรงจูงใจด้านสวัสดิการ และความก้าวหน้า ของบุคลากร เพื่อพัฒนาผลงาน ให้เป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐาน</p> <p>■ การพัฒนาองค์กร</p> <p>- วัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ให้เพียงพอ</p> <p>- มีเครื่องมือ และอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ในรูปแบบชุดเคลื่อนที่ โยบาย เพื่อแก้ปัญหาให้กับหน่วยงานภายในที่ยังไม่มี ความพร้อม</p> <p>- สถานที่ปฏิบัติงาน ร่มรื่น เป็นระเบียบ</p> <p>■ การบริหารจัดการ</p> <p>- บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นองค์กร โปร่งใส ตรวจสอบได้</p> <p>- พัฒนาระบบเทคโนโลยีการบริหารจัดการองค์กรที่ ทันสมัย</p> <p>- มีระบบการประสัมพันธ์ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์</p> <p>- กิจกรรมออกหน่วยบริการประชาชนในพื้นที่ จังหวัด อำนวยความสะดวก</p> <p>ปริมาณของปัญหา</p> <p>๑. บุคลากรขาดการกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และไม่ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและการ ทำงาน ไม่รักในการทำงาน</p> <p>๒. วิธีการทำงานแบบเชิงรับ คอยรับคำสั่งจาก ผู้บังคับบัญชาสั่งการ ไม่คิดงานใหม่</p> <p>๓. ปรับปรุงระบบรับ-ส่งหนังสือราชการให้เป็นแบบ อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มช่องทางการรับข้อมูลที่ รวดเร็วขึ้น</p> <p>๔. กฎระเบียบ มีขั้นตอนมากไม่เอื้อต่อการบริการ ประชาชน</p> <p>๕. การออกบริการประชาชนในพื้นที่จังหวัด ไม่สามารถดำเนินการ ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด เนื่องจากเครื่องจักรกลมีจำกัดและไม่ทันสมัย</p> <p>๖. จัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการ ปฏิบัติงานที่เหมาะสม และทันสมัย</p> <p>๗. ภูมิทัศน์ในสถานที่ทำงานไม่เป็นระเบียบ ไม่มี การนำกิจกรรม ๕ ส. เข้ามาใช้ในระบบการ ทำงานของหน่วยงาน</p>			

๒. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง และการบริหารจัดการของจังหวัดศรีสะเกษ

จากการประมวลข้อมูลสภาพทั่วไปแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและการกำหนดปัจจัยประกอบในการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) สามารถสรุปการวิเคราะห์ศักยภาพในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จากข้อมูลสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อพิจารณาโครงสร้างการผลิตมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๕๓ ในจำนวน ๑๖ สาขา พบว่าสาขาที่ทำรายได้มากที่สุด คือ สาขาการค้าปลีกคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๑ สาขาการเกษตรและป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๑๖ และสาขาการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๙

ด้านจุดแข็ง มีพื้นที่การเกษตรมาก มีแหล่งน้ำต้นทุนเพียงพอและแหล่งกักเก็บน้ำที่จะช่วยทำ

การเกษตรได้มาก มีเกษตรกรที่มีความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกข้าวหอมมะลิ และผลิตภัณฑ์ชุมชนต่างๆ ในบางอย่างเป็นสินค้าส่งออก แรงงานมีจำนวนมาก มีแหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอมโบราณ ธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยเฉพาะงานดอกกล้าดวนบานสีบานประเพณีสีเผ่าไท, งาน เงาะ ทุเรียน และของดีศรีสะเกษ ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและระดับนานาชาติ มีโครงข่ายถนนเพื่อการขนส่งผลผลิตและการท่องเที่ยวเข้าถึงทุกหมู่บ้าน มีเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งมรดกโลก “นครวัด” และมีช่องทางการค้าระหว่างประเทศ คือ ด้านถาวรของสง่า อำเภอกุสิงห์ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารด่านศุลกากร ซึ่งจะเป็แหล่งสร้างรายได้ให้กับจังหวัดศรีสะเกษต่อไป

ด้านจุดอ่อน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความยากจน รายได้ GPP รวมของจังหวัดศรีสะเกษ

๓๖,๑๔๒ บาท/คน/ปี ซึ่งต่ำเป็นอันดับ ๗๕ ของประเทศ เนื่องจากมีรายได้ต่ำ ค่าใช้จ่ายสูง มีหนี้สินมาก ผลผลิตปศุสัตว์ขนาดกลาง (โค-กระบือ) ขนาดเล็ก (สุกร) และสัตว์น้ำยังมีน้อย เมื่อเทียบกับพื้นที่การเกษตรและจำนวนเกษตรกร การตลาดยังไม่ชัดเจน แรงงานส่วนใหญ่ขาดทักษะและขาดวินัย น้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งไม่เพียงพอ เนื่องจากแหล่งน้ำไม่สามารถเก็บกักน้ำได้นาน ระบบชลประทานมีน้อย สภาพดินส่วนมากขาดความอุดมสมบูรณ์โดยเป็นดินทรายจัดและดินเค็ม ในส่วนของด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดสู่ประชาคมอาเซียน ประชาชนยังไม่มีความรู้เท่าที่ควร

ด้านโอกาส รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการทำเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก กองทุนหมู่บ้าน ผลิตภัณฑ์ชุมชน ปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ นโยบายการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและ SMEs รวมถึงนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลด้วย

ด้านอุปสรรค พบว่า มีพื้นที่บางส่วนประสบปัญหาจากอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ราคาผลผลิต

ทางการเกษตรไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับกลไกตลาดกลางของประเทศ ปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน เนื่องจากเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไม่ชัดเจนและความหวาดระแวงจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กรณีปราสาทเขาพระวิหาร การเปิดเสรีทางการค้า ส่งผลให้ถูกแย่งตลาดจากสินค้าราคาถูกและภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในจังหวัด

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคทางการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษแล้ว เห็นว่าศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด มีพื้นที่การเกษตรมาก มีน้ำเป็นต้นทุนเกษตรกรรมที่ทักษะ มีการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย โดยเฉพาะการผลิตข้าวหอมมะลิอย่างมีคุณภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า รองลงไปเป็นการส่งเสริมปศุสัตว์ การประมง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยในเรื่องข้าวหอมมะลิการดำเนินการต้องจัดเป็นโซนพื้นที่เป็นรายตำบลหรืออำเภอให้ชัดเจน ที่จะทำการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัย หรือข้าวหอมมะลิ

อินทรีย์ ส่วนการท่องเที่ยวจะต้องพัฒนาให้โดดเด่น โดยบรรจุกิจกรรมตำนานที่เป็นเอกลักษณ์และจัดผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกโดดเด่นและจัดเป็นวงจรการนำเที่ยว สร้างรายได้ให้กับประชาชน ในท้องถิ่นได้ สำหรับด้านการค้าการลงทุน หากมีการดำเนินการก่อสร้างด้านบุคลากรช่องส่งจำและเปิดใช้งานแล้ว คาดว่าจะส่งผลให้การค้าบริเวณชายแดนมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

๒. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสังคม

ด้านจุดแข็ง เมื่อพิจารณาด้านการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษมีสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพ เป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน ด้านการสาธารณสุขมีโรงพยาบาลและสถานอนามัยเพียงพอความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในเกณฑ์ควบคุมได้ แต่ต้องป้องกันไว้ เพราะมีความสำคัญต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ด้านจุดอ่อน อัตราการเรียนต่อมัธยมปลายต่ำและขาดการ เชื่อมโยงบูรณาการตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล หลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ประชากรวัยแรงงานอพยพออกนอกพื้นที่ มีเด็กและคนชราอยู่ในพื้นที่ก่อให้เกิดสังคมอ่อนแอ ขาดการประชาสัมพันธ์จังหวัดอย่างเป็นระบบ ประชาชนมีภาระหนี้สินครัวเรือน

ด้านโอกาส รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา สาธารณสุขช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส

ด้านอุปสรรค กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมของจังหวัด เช่น ปัญหาอบายมุข ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน ปัญหาครอบครัวทางการศึกษา โดยมีเด็กออกกลางคันประมาณร้อยละ ๑ เมื่อวิเคราะห์ลักษณะ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคการพัฒนาสังคมของจังหวัดศรีสะเกษแล้ว เห็นว่า ศักยภาพด้านสังคมของจังหวัด มีโครงสร้างการศึกษาดี แต่เพื่อให้เป็นสังคมน่าอยู่จะต้องเร่งรัดพัฒนาคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ให้มีความประหยัคดีมีแผนชีวิตโดยมุ่งเน้น ไปที่พัฒนาคนให้มีความรู้และมีการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความเป็นอยู่ที่ดี ให้มีความสุขในพื้นที่ แรงงานไม่อพยพออกนอกพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดครอบครัวอบอุ่น สังคมชุมชนเข้มแข็งให้เป็นศรีสะเกษน่าอยู่ให้ได้

๓. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านจุดแข็ง มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายสายไหลผ่าน แต่ต้องปรับปรุงให้แหล่งน้ำสามารถเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดได้ส่งเสริมให้มีเกษตรอินทรีย์ เพื่อรักษาคุณภาพดินให้มีความอุดมสมบูรณ์และลดปัญหาโลกร้อน รวมถึงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

ด้านจุดอ่อน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายอยู่ในอัตราสูง เกิดความแห้งแล้งทำให้เกิดผลกระทบทางการเกษตรและปัญหาสังคม ระบบสาธารณสุขไปรษณีย์พื้นฐานและการบริการคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน แหล่งน้ำธรรมชาติบางแห่งมีสภาพตื้นเขิน รับน้ำเก็บน้ำได้ปริมาณน้อย ทรัพยากรป่าไม้มีจำนวนน้อยเนื่องจากถูกเผาถางเพื่อทำเกษตรกรรมและบางส่วนถูกลักลอบตัดไม้ ทำให้มีผลเสียต่อนิเวศน์และส่งผลให้ประสบปัญหาภาวะโลกร้อน คุณภาพดินส่วนมากเป็นดินไม่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมีมานานและลักษณะดินเป็นดินทรายจัดและดินเค็ม คุณภาพน้ำและปริมาณน้ำเสียมีเพิ่มขึ้น

ด้านโอกาส กระแสความตื่นตัวภาวะโลกร้อน ทำให้จังหวัดตระหนักถึงความสำคัญ และหันมาใช้พลังงานทดแทนและเกษตรอินทรีย์มากขึ้น

ด้านอุปสรรค สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดภัยธรรมชาติแก่จังหวัด เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย และภัยต่างๆ

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค เห็นว่าจังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายสายไหลผ่าน และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายอยู่ในอัตราสูง เกิดความแห้งแล้งทำให้เกิดผลกระทบทางการเกษตรและปัญหาสังคม ระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐานและการบริการคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน การถูกกลืนโดยตลาดไม้ ทำให้มีผลเสียต่อนิเวศน์และส่งผลให้ประสบปัญหาภาวะโลกร้อน คุณภาพดินส่วนมากเป็นดินไม่อุดมสมบูรณ์เนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมีมานาน และลักษณะดินเป็นดินทรายจัดและ ดินเค็ม คุณภาพน้ำและปริมาณน้ำเสียมีเพิ่มขึ้น กระแสความตื่นตัวภาวะโลกร้อน ทำให้จังหวัดตระหนักถึงความสำคัญ และหันมาใช้พลังงานทดแทนและเกษตรอินทรีย์

๔. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย

ด้านจุดแข็ง จังหวัดศรีสะเกษ มีนโยบายในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างจังหวัดศรีสะเกษกับจังหวัดพระวิหาร จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกัน และจังหวัดเสียมราฐ ซึ่งเป็นเมือง คู่มิตรกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่นด้วย

ด้านโอกาส รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้การดำเนินการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดของฝ่ายไทย กับจังหวัดของฝ่ายกัมพูชา ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ด้านอุปสรรค มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและเป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดสู่ภูมิภาคอื่น มีปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน เนื่องจากเส้นเขตแดนระหว่างประเทศยังไม่ชัดเจน และความหวาดระแวงจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กรณีปราสาทเขาพระวิหาร

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะอุปสรรค เห็นว่าจังหวัด มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ลักลอบนำเข้ามาทางรอยต่อตามแนวชายแดน และปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน เนื่องจากเส้นเขตแดน ระหว่างประเทศไม่ชัดเจน ปัญหาการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัดแต่ยังมีโอกาสในการพัฒนาคือนโยบายของจังหวัดและนโยบายของรัฐบาลในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ชัดเจน

๕. การวิเคราะห์ศักยภาพด้านบริหารจัดการ

ด้านจุดอ่อน บุคลากรภาครัฐยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเท่าที่ควร

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะจุดอ่อน เห็นว่าจังหวัดยังขาดการดำเนินการเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียน ทั้งในระดับประชาชน และระดับหน่วยงานภาครัฐ

๓. ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่ กฎกระทรวงกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดห้าปี

ข้อ ๒ ให้ใช้ผังบังคับเมืองรวมในท้องที่ตำบลหนองไผ่ ตำบลหญ้าปล้อง ตำบลโพธิ์ เมืองเหนือ ตำบลเมืองใต้ ตำบลหนองครก ตำบลโพนข่า และตำบลข่า อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ การวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบทในด้านการใช้ประโยชน์ทางทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขต ตามข้อ ๒ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๔ ผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีนโยบายและมาตรการ เพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินโครงข่ายคมนาคมขนส่ง และบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจโดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนเมือง ให้เป็นศูนย์กลางบริหาร การปกครอง พาณิชยกรรม การบริการ และการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ

๒) ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัย และพาณิชยกรรมให้สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนและระบบเศรษฐกิจ

๓) พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต

๔) ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคมการสาธารณสุข โภคและสาธารณสุขการให้เพียงพอได้มาตรฐาน

๕) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๕ การใช้ประโยชน์ที่ดินในผังเมืองรวมให้เป็นไปตามแผนผังกำหนด การใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท แผนผังแสดงโครงการคมนาคม และขนส่งท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไป ดังต่อไปนี้

๑) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๗ ที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง และเส้นทแยงสีขาว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อการอยู่อาศัย

๒) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒.๑ ถึงหมายเลข ๒.๒๗ ที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

๓) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๑๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีส้ม ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยปานกลาง

๔) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๑๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

๕) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ

๖) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวให้เป็นที่ดินประเภท
ชนบทและเกษตรกรรม

๗) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๒๕ ที่กำหนดให้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดิน
ประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๘) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๒๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมะกอก ให้เป็นที่ดิน
ประเภทสถาบันการศึกษา

๙) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๙.๑ ถึงหมายเลข ๙.๑๕ ที่กำหนดให้เป็นสีเทาอ่อน ให้เป็นประเภท
สถาบันศาสนา

๑๐) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑๐.๑ ถึงหมายเลข ๑๐.๓๓ ที่กำหนดให้เป็นสีน้ำเงิน ให้เป็นที่ดิน
ประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการ

ข้อ ๗ ที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อการอยู่อาศัยให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ การ
สาธารณูปโภคและการสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบ
ของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวก
ที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชน

๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียม
เหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นเสียแต่เป็น
สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ
และสถานที่ที่ใช้จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า

๕) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๖) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๗) คลังสินค้า

๘) ไซโลผลิตผลทางการเกษตร

๙) กำจัดมูลฝอย

๑๐) ซั้วขายหรือเก็บเศษวัสดุ

การใช้ประโยชน์ที่ดิน ริมหาดหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ สายแยกทางหมายเลข ๒๔ (ชุมชน) -ศรีสะเกษ
และหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมหาดทางไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๘ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค
และการสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละ
บริเวณของที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชน

๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นเสียแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า

๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน เว้นแต่เป็นการก่อสร้างแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิม

๖) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๗) โซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

๘) กำจัดขยะมูลฝอย

๙) ซ้อมขายหรือเก็บเศษวัสดุ

ที่ดินประเภทนี้ในบริเวณหมายเลข ๒.๑๔ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในวรรคสองและกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) สถานที่ที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

๒) สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นเกมส์

๓) สถานที่ที่จัดให้มีการร้องคาราโอเกะ

ข้อ ๙ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการการสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชน

๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นเสียแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า

๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

๖) ประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๗) โซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

๘) การกำจัดขยะมูลฝอย

๙) ซ้อมขายหรือเก็บเศษวัสดุ

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมฝั่ง ตามสภาพธรรมชาติ
ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๑๐ ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรมการอยู่อาศัย
สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกิน
ร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณของที่ดินประเภทนี้ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามกำหนด ดังต่อไปนี้

- ๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวก
ที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชน
- ๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว
และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
- ๓) สถานที่บรรจุก๊าซสถานที่เก็บก๊าซและห้องบรรจุก๊าซสำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่า
ด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ไม่ได้หมายความรวมถึงร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซและสถานีจำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ
- ๔) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า
- ๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน
- ๖) ไซโลเก็บผลผลิตทางการเกษตร
- ๗) กำจัดขยะมูลฝอย
- ๘) ซั้วขายหรือเก็บเศษวัสดุ

ข้อ ๑๑ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการในลักษณะ
โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามประเภทชนิดและจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้
อุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชนโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนคลังสินค้าที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่ดำเนินการได้ในที่ดิน
ประเภทนี้ในสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการขนาดใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการ
อื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่
กำหนด ดังต่อไปนี้

- ๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวก
ที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ อุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชน และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน
- ๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และ
ก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมัน
เชื้อเพลิง
- ๓) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า
- ๔) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน
- ๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม
- ๖) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบการที่อยู่อาศัย
- ๗) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- ๘) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

ข้อ ๑๒ ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรมให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการการสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่สำหรับการใช้ประโยชน์เพื่อกิจการอื่นให้ใช้ไม่ได้ไม่ เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณที่ดินประเภทนี้ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- ๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชน
- ๒) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- ๓) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม
- ๔) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชย์กรรม เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละ ๕ ของพื้นที่โครงการทั้งหมด
- ๕) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่
- ๖) การอยู่อาศัยประกอบพาณิชย์กรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถวเว้นแต่เป็นการดำเนินการในโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด
- ๗) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หรือหอพักในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อการจัดสรรที่ดิน เพื่อประกอบพาณิชย์กรรม ตาม (๔) และเพื่อการอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถวตาม (๖) ดำเนินการในการจัดสรรที่ดินเดียวกัน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการดังกล่าวรวมกันไม่เกินร้อยละ ๕ ของพื้นที่

โครงการทั้งหมดการใช้ที่ดินริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๒๔ (ชุมชน) - ศรีสะเกษ หมายเลข ๒๒๑ สายศรีสะเกษ - เขาพระวิหาร และหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมเขตทาง ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๑๓ ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะที่ดิน ซึ่งเป็นของรัฐ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการ หรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ที่ดินประเภทนี้ ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอยู่อาศัยเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการ หรือ สาธารณประโยชน์เท่านั้น และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- ๑) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า
- ๒) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย
- ๓) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- ๔) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่
- ๕) การอยู่อาศัยประเภทตึกแถวหรือห้องแถว
- ๖) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หรือหอพัก

ที่ดินประเภทนี้ ในบริเวณหมายเลข ๗.๗ เฉพาะที่ดินสาธารณประโยชน์โนนบก้า เลขที่ ศก. ๒๘๖๒๙ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อสถาบันการศึกษาด้วย

ข้อ ๑๔ ที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษา หรือเกี่ยวข้องกับการศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๑๕ ที่ดินประเภทสถานบันศาสนา ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้นการใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๑๖ ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับการสาธารณูปโภคและการสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๑๗ ให้ผู้มีอำนาจในการควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือการประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

๔. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและขีดสมรรถนะ (SWOT) จังหวัดศรีสะเกษ

๑. จุดแข็ง : Strengths	๒. จุดอ่อน : (Weaknesses)
<p>(๑) มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจทำรายได้แก่ประชาชน เช่น ข้าวหอมมะลิ หอมแดง กระเทียม พริก เงาะ ทุเรียน ฯลฯ</p> <p>(๒) มีกลุ่มองค์กร/สหกรณ์เข้มแข็ง มีแหล่งเรียนรู้ ชุมชนที่เข้มแข็ง และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย</p> <p>(๓) มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและทางนิเวศน์ที่มีศักยภาพ</p> <p>(๔) เยาวชน/ประชาชนตื่นตัวด้านกีฬา</p> <p>(๕) มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายสายไหลผ่านสามารถพัฒนาพื้นที่ทางการเกษตร</p> <p>(๖) มีสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน</p> <p>(๗) มีจุดผ่านแดนถาวรที่ช่องสง่า - นครธม โดยมีเส้นทาง ช่องสง่า-อัลลองเวง-เสียมราฐ (ทางหลวงหมายเลข ๖๗) ระยะทาง ๑๓๕ กิโลเมตร และจังหวัดศรีสะเกษ เป็น Sister Cities กับจังหวัดเสียมราฐ</p> <p>(๘) ประชาชนมีอริยาศัยไมตรีรับการเปลี่ยนแปลงเป็นเมืองร่วมเย็นเป็นสุข</p> <p>(๙) มีการประสานงานระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>(๑๐) มีแรงงานจำนวนมาก</p> <p>(๑๑) มีการศึกษาและจัดทำผังเมืองพื้นที่ชายแดน</p>	<p>(๑) ระบบการบริหารจัดการแหล่งน้ำขาดประสิทธิภาพ</p> <p>(๒) เกษตรกรมีอัตราการว่างงานหลังจากฤดูกาลเก็บเกี่ยวและปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีต้นทุนสูงราคาผลผลิตไม่แน่นอน</p> <p>(๓) ประชากรวัยแรงงานอพยพออกนอกพื้นที่ มีเด็กและคนชรา ก่อให้เกิดสังคมอ่อนแอ</p> <p>(๔) โรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอ</p> <p>(๕) เส้นทางคมนาคมของชุมชนไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>(๖) อัตราการเรียนรู้ต่อมัธยมปลายต่ำและขาดการเชื่อมโยงบูรณาการตั้งแต่ระดับจังหวัด ,อำเภอ และตำบล</p> <p>(๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายอยู่ในอัตราสูง เกิดความแห้งแล้งทำให้เกิดผลกระทบทางการเกษตรและปัญหาสังคม และขาดระบบการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>(๘) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและการบริการคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>(๙) ประชาชนและบุคลากรภาครัฐ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>(๑๐) แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม</p> <p>(๑๑) โรงแรมยังไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>(๑๒) การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นมีน้อยขาดความต่อเนื่อง</p> <p>(๑๓) ประชาชนยังไม่ตระหนักถึงสิทธิทางการเมือง</p> <p>(๑๔) เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ยากต่อการขออนุมัติใช้</p>

<p>๓. โอกาส : Opportunities</p> <p>(๑) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือตามกรอบนโยบายสามเหลี่ยมมรกต และมีเส้นทางคมนาคมสะดวก (สนามบิน,รถไฟ,รถยนต์) เชื่อมโยงกับภูมิภาคต่างๆ และอินโดจีน ส่งผลให้เกิดการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวในภูมิภาค</p> <p>(๒) อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ เหมาะสมต่อการลงทุน</p> <p>(๓) นโยบายส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน OTOP, SMEs, โครงการพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน เศรษฐกิจพอเพียง และกองทุนหมู่บ้าน</p> <p>(๔) กระแสความตื่นตัวภาวะโลกร้อน ทำให้จังหวัดตระหนักถึงความสำคัญ และหันมาใช้พลังงานทดแทน และเกษตรอินทรีย์</p> <p>(๕) ประชาคมอาเซียนส่งผลดีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงาน และการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>(๖) นโยบายด้านเกษตรอินทรีย์ที่เป็นวาระแห่งชาติ</p> <p>(๗) นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก (ทำให้ราคาสินค้าเกษตรราคาดีขึ้น)</p> <p>(๘) มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการผลิต</p> <p>(๙) นักธุรกิจในกลุ่มพวกรายใหญ่เป็นชาวมาเลย์/สิงคโปร์ การลงทุนและนำทรัพยากร เข้าสู่กลุ่มพวกรายใหญ่ มีต้นทุนสูง</p> <p>(๑๐) จังหวัดสามารถตั้งงบประมาณได้โดยตรง</p>	<p>๔. อุปสรรค : Threats</p> <p>(๑) จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดยากจน มีรายได้เฉลี่ย ๓๖,๑๔๒ บาท ต่อคน/ปี และส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยมีเด็กออกกลางคันร้อยละ ๑.๐๓</p> <p>(๒) กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมของจังหวัด เช่น ปัญหาอบายมุข</p> <p>(๓) มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและเป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดสู่ภูมิภาคอื่น</p> <p>(๔) สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดภัยธรรมชาติ</p> <p>แก่จังหวัด เช่น ภัยแล้ง/น้ำท่วม/วาตภัย ฯลฯ</p> <p>(๕) มีปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดนเนื่องจากเส้นเขตแดนระหว่างประเทศยังไม่ชัดเจนและความหวาดระแวงจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กรณีปราสาทเขาพระวิหาร</p> <p>(๖) การเปิดเสรีทางการค้า ส่งผลให้ถูกแย่งตลาดจากสินค้าราคาถูก</p> <p>(๗) ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในจังหวัด</p> <p>(๘) ห่างไกลเมืองท่า</p> <p>(๙) อยู่ใกล้อุบลราชธานี ทำให้ศรีสะเกษ เป็นเมืองทางผ่าน</p> <p>(๑๐) วิถีชีวิตฟุ่มเฟือย ,ซึ่งรับอิทธิพลวัฒนธรรมต่างชาติ</p> <p>(๑๑) เสถียรภาพของรัฐบาลกลุ่มพวกรายใหญ่</p> <p>(๑๒) ทักษะคติของประชาชน เกี่ยวกับด้านความมั่นคง</p>
---	---

ส่วนที่ ๓

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๓.๑ วิสัยทัศน์

๓.๒ พันธกิจ

๓.๓ เป้าประสงค์รวม/ผลผลิตที่ได้

(คำอธิบาย : ข้อ ๓.๑ – ๓.๓ ที่มาของการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาในส่วนที่ ๒)

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดศรีสะเกษ

(คำอธิบาย : ที่มาของยุทธศาสตร์แต่ละด้านอาจมาจากผลการประชุมร่วมกันระหว่าง อบจ. ประชาคมท้องถิ่นของ อบจ. และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด หรือจากภารกิจถ่ายโอน ๖ ด้าน ซึ่งสามารถเลือกดำเนินการได้ ตามความเห็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะดำเนินการร่วมกัน ทั้งนี้ จะต้องทำให้วิสัยทัศน์บรรลุผลได้)

๓.๕ โครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๓

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

๓.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ ประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว เป็นเลิศด้านกีฬา
นำสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานสากล”

๓.๒ พันธกิจ

๑. สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ความสงบเรียบร้อย บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบ ร่มรื่นด้วยพื้นที่สีเขียว
๒. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัย สนับสนุนการศึกษาและกีฬาของจังหวัด
๓. ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอาเซียน
๔. ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
๕. บูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

๓.๓ เป้าประสงค์รวม/ผลผลิตที่ได้

เป้าประสงค์รวม

๑. ชุมชนและสังคม มีความเป็นระเบียบ และมีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น
๒. มูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๓. ผลผลิตด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ผลผลิตที่ได้ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. ด้านเศรษฐกิจ

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน และแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และการผังเมือง รวมทั้งพัฒนาเมืองให้ได้ มาตรฐาน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของถนนที่เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง
๔. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมือง โดยการวาง ผังเมืองที่มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกิดความสมานฉันท์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข
๒. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ
๔. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๕. ประชาชนมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. ประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติ และผู้อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
๘. ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมสำนึกในอุดมการณ์รักชาติและหน้าที่ของพลเมืองไทย เพื่อความสมานฉันท์ของคนในชาติ
๒. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน
๔. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในวัยเรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๕. การรักษาสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี พึ่งพาตนเองได้
๗. สร้างค่านิยม จิตสำนึก และพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กและเยาวชน และประชาชน
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันจากอบายมุข สิ่งเสพติด และปัญหาทางสังคมอื่น ๆ
๙. สนับสนุนและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส
๑๐. การบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา สาธารณสุข และแรงงานอย่างองค์รวม
๑๑. การส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๒. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการศึกษาสู่การอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการรักชาติ
๒. ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบภัยพิบัติ ได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วทันตามความต้องการ
๓. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง
๔. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๕. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๖. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๗. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๘. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๙. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๑๐. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของโครงการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี
๑๑. ร้อยละของการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาต่อ ม.ปลาย, สายอาชีพ
๑๒. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าค่าฐาน
๑๓. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)
๑๔. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง
๑๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

๑๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๑๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
๑๘. อัตราผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก (เป้าหมายไม่เกิน ๘๔ ต่อแสนประชากร)
๑๙. ร้อยละของอัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก
๒๐. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้ารับการอบรมศีลธรรม
คุณธรรม และจริยธรรม
๒๑. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
๒๒. ร้อยละของครอบครัวที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๒๓. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๒๔. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๒๕. จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา
สาธารณสุข และแรงงานอย่างองค์รวม
๒๖. จำนวนแผนงาน/โครงการการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
กีฬา สาธารณสุข และแรงงาน
๒๗. จำนวนแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงาน
๒๘. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านตามแนวชายแดน ที่ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบ
ได้รับความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันตามความต้องการ
๒๙. พัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬามืออาชีพ มีนักกีฬาไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ
๓๐. มีลำดับของการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการเพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำทั้งในและนอกระบบ
๔. พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.ได้รับการส่งเสริม
การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จำนวนหมู่บ้านที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการปรับแผนชุมชน
ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. จำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
๕. จำนวนแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP
๘. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว
๑๐. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

๓.๕ โครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑.	ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการใช้ที่ดิน ๑) รมรณรงค์การปลูกหญ้าแฝกอันเนื่อง จากพระราชดำริสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒) ปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียว (ถนนสายสายใจภักดิ์ เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษามหาราช) ๓) การกำจัดตอซังข้าว(น้ำหมักชีวภาพ)หลังการเก็บเกี่ยว ๔) รมรณรงค์/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับดิน/การใช้ดิน ๕) สนับสนุนการปลูกพืชคลุมดิน ๖) ส่งเสริมเกษตรกรรมผลิตปุ๋ยชีวภาพ / ปุ๋ยอินทรีย์	เพื่อฟื้นฟู บำรุงรักษาและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ การใช้ที่ดินให้ อยู่ในสภาพสมดุลและ ปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน	พื้นที่ ๒๒ อำเภอ (อบจ.ศก. พิจารณา ดำเนินการตามพื้นที่ที่มีศักยภาพ) จำนวน ๑ โครงการ	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	- ทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูบำรุง รักษาคุณภาพที่อุดมสมบูรณ์ เกิดความสมดุลและยั่งยืน	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๒.	ก่อสร้างถนน คสล.เชื่อมระหว่างตำบล สายบ้านหนองตีก ม.๕ ต.เสาชงชัย – บ.โคกขามป้อม ม.๔ ต.ภูผามอก อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็ว -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๔,๐๐๐ เมตร	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	อบจ.ศก.
๓.	ก่อสร้างถนน คสล.เชื่อมระหว่างตำบล สายบ้านหนองมุข ม.๕ ตำบลเมืองน้อย – บ้านผึ้ง ม.๑๒ ต.ทาม อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็ว -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๓,๐๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร	-	๗,๐๐๐,๐๐๐	-	๗,๐๐๐,๐๐๐	-ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	อบจ.ศก.
๔.	ก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านอรุณพัฒนา ม.๘ ต.หัวเสือ – บ้านเสลาสุขเกษม ม.๑๑ ต.โคกเพชร อ.อุษัณห์ จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็ว -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๑,๕๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร	-	-	๓,๘๐๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	-ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๕.	ก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านหนองไผ่ ม.๑ ต.บ่อแก้ว อ.วังหิน - บ้านชำ ม.๑ ต.ชำ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็ว -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๔,๗๒๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	อบจ.ศก.
๖.	ก่อสร้างถนนลาดยาง เชื่อมระหว่างตำบล สายทางบ้านพิงพวย ม.๗ ต.พิงพวย - บ้านชำสะโหมง ม.๗ ต.ไพร อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็ว -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	กว้าง ๗.๐๐ เมตร ยาว ๗,๐๐๐ เมตร	๓,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๓,๕๐๐,๐๐๐	-ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	อบจ.ศก.
๗.	ขุดลอกหนองใหญ่ไพรบึง ตำบลไพรบึง อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้มีน้ำใช้เพื่ออุปโภค-บริโภค -เพื่อให้มีน้ำสำหรับการเกษตรและเลี้ยงสัตว์	พื้นที่ ๑๕๖ ไร่	-	๘,๕๐๐,๐๐๐	-	๘,๕๐๐,๐๐๐	มีน้ำอุปโภค-บริโภคและใช้เลี้ยงสัตว์พอเพียงตลอดปี	อบจ.ศก.
๘.	ขุดลอกคลองอีสานเขียว บ้านโคกสำโรง ม.๑๗ ต.ผักไหม อ.ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ	-เพื่อให้มีน้ำใช้เพื่ออุปโภค-บริโภค -เพื่อให้มีน้ำสำหรับการเกษตรและเลี้ยงสัตว์	กว้าง ๕๐ เมตร ยาว ๕๐๐ เมตร ลึก ๓.๕๐ เมตร	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	มีน้ำอุปโภค-บริโภคและใช้เลี้ยงสัตว์พอเพียงตลอดปี	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑.	สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	เพื่อให้มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่	บุคลากรสังกัด อบจ.ศรีสะเกษ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	ข้าราชการมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	อบจ.ศก.
๒.	ปรับปรุงการให้บริการประชาชนในด้านต่าง ๆ	เพื่อปรับปรุงการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	กิจกรรมบริการประชาชนที่ อบจ.ศก. ดำเนินการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ประชาชนได้รับความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน	อบจ.ศก.
๓.	การจัดทำระบบสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารและบริการประชาชน (e-Local Admin)	เพื่อเป็นการบริหารจัดการและบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ	การจัดทำระบบสารสนเทศ e-Local Admin ของ อบท. จำนวน ๑ โครงการ	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	จัดทำระบบสารสนเทศเพื่อเป็นการบริหารจัดการและบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ	อบจ.ศก.
๔.	ศูนย์เครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (Clinic Center)	เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ อบท. โดยการเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างส่วนราชการ อบท. หน่วยงานเอกชน และประชาชนในพื้นที่	บริหารจัดการศูนย์เครือข่ายฯ โดย อบจ. รับผิดชอบในการบริหารภายในศูนย์เครือข่ายฯ จำนวน ๑ ศูนย์	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	มีศูนย์กลางในการให้ข้อเสนอแนะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา อบท.	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๕.	เพิ่มศักยภาพ ศูนย์ อปพร. - อบรม อปพร.	เพื่อเพิ่มศักยภาพ ศูนย์ อปพร.	อบรม อปพร. จำนวน ๒ โครงการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	อปพร.ในเขตจังหวัด ศรีสะเกษ มีศักยภาพในการ ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น	อบจ.ศก.
๖.	สงเคราะห์และบรรเทาทุกข์ ประชาชนในพื้นที่ประสบภัย พิบัติ/ภัยธรรมชาติ	ประชาชนบรรเทาทุกข์ใน เบื้องต้นอย่างรวดเร็วและ มีประสิทธิภาพ	พื้นที่ได้รับประสบภัยใน เขตจังหวัด จำนวน ๑ โครงการ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีขวัญกำลังใจ และได้รับการบรรเทาทุกข์ ทันท่วงที	อบจ.ศก
๗.	ช่วยเหลือ/สนับสนุนผู้ประสบ สาธารณภัย ๑) ช่วยเหลือผู้ประสบภัย (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ภัยหนาว) ๒) ป้องกันความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน ๓) ป้องกันไฟฟ้า	เพื่อสนับสนุนการให้ความ ช่วยเหลือประชาชนที่ ประสบภัยโดยเร่งด่วน	พื้นที่ประสบภัยใน จังหวัด จำนวน ๒๒ อำเภอ จำนวน ๑ โครงการ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	ประชาชนที่ประสบภัย ได้รับความช่วยเหลือโดย ทันที/เร่งด่วน	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๘.	ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เทคโนโลยีการเกษตรตามแนวพระราชดำริ ๑) ส่งเสริมการวิจัยพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร ๓) จัดอบรมศึกษาดูงานโครงการพัฒนาตัวอย่างตามแนวพระราชดำริ	-เพื่อเพิ่มความรู้เสริมทักษะการนำเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมตามแนวทางพระราชดำริมาใช้อย่างแพร่หลาย	กลุ่มอาชีพเกษตรกรรวมจังหวัดศรีสะเกษ (อบจ.พิจารณาจากกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพจำนวน ๔ แห่ง/ปี)	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	- เกษตรกรได้รับความรู้เสริมทักษะการนำเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมตามแนวพระราชดำริมาใช้อย่างแพร่หลาย	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๙.	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน/สังคม ให้เป็นชุมชน/สังคมน่าอยู่	-เพื่อขับเคลื่อนให้ชุมชน/สังคมเป็นชุมชน/สังคมน่าอยู่ และมีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง	โครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านน่าอยู่ ชุมชนน่าอาศัย จำนวน ๒๒ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	- ชุมชน/สังคม มีความเป็นอยู่อย่างมีเสถียรภาพ	อบจ.ศก.
๑๐.	ส่งเสริมสร้างระบบสารสนเทศชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ/สังคม/ชุมชน	-เพื่อสร้างระบบสารสนเทศชุมชนเพื่อ การพัฒนาเศรษฐกิจ / สังคม / ชุมชนที่ทันสมัย	อบจ.ศก. บูรณาการโครงการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ โครงการ	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	- ท้องถิ่นมีเครือข่ายการพัฒนา นำสู่สังคมที่เข้มแข็งและน่าอยู่	อบจ.ศก.
๑๑.	สนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ขาดแคลน ยากจน ด้อยโอกาส	๑)เพื่อให้นักเรียนชั้นม.๖ ที่ยากจน ขาดแคลน ด้อยโอกาส มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ๒)เพื่อมีอัตราครุทดแทน อัตราครูที่เกษียณอายุราชการ	- สนับสนุนทุนการศึกษา ระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนโรงเรียนในสังกัดที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๖ ทุน/ปี	๑,๔๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๒,๒๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	- โรงเรียนในสังกัดมีจำนวนครูครบตามเกณฑ์ -นักเรียนที่ยากจน ขาดแคลนและด้อยโอกาสได้รับทุนการศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑๒.	สนับสนุนหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า (๓๐ บาท รักษา ทุกคน)	-เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ / คุณภาพการบริการทาง การแพทย์และการ สาธารณสุขให้แก่ประชาชน	อบจ. ศก. สนับสนุน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ โครงการ	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	- ประชาชนได้รับ การ บริการ ทางการ แพทย์และการ สาธารณสุขที่มี คุณภาพและพึง พอใจในการบริการ ของรัฐ - เด็กและเยาวชน ได้รับการพัฒนา อย่างสมวัยและ ได้รับการคุ้มครอง ตามกฎหมาย	อบจ.ศก.
๑๓.	สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเด็ก และเยาวชน แบบองค์รวม ๑) ส่งเสริมสิทธิเด็กและเยาวชน ๒) สนับสนุนการรวมพลังรักขวัญ และต้านภัยยาเสพติด ๓) คลินิกกฎหมายและจรรยาบรรณ ๔) สนับสนุนการฝึกอบรมให้มีทักษะ ในการปฏิเสธสารเสพติดและต่อต้าน อาชญากรรม ๕) สนับสนุนมทธรรม/กิจกรรมด้าน ยาเสพติดแห่งชาติของจังหวัด ๖) เสริมสร้างศักยภาพสภาเด็กและ เยาวชนระดับอำเภอ/จังหวัด/ชาติ ๗) โครงการค่ายพัฒนาศักยภาพ ผู้นำเด็กและเยาวชนจังหวัด ๘) กลุ่มอาสาสมัครเด็ก/เยาวชนเพื่อ ชุมชน ๙) วันเยาวชนแห่งชาติ	-เพื่อให้เด็กและเยาวชน ได้รับการคุ้มครองตาม พรบ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖	ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ด้อย- โอกาสทางสังคม ได้รับ ความช่วยเหลือ / บรรเทา ความเดือดร้อน ทำให้มี คุณภาพชีวิตดีขึ้น พึ่งพา ตนเองได้ในระดับหนึ่ง	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐		

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑๔.	ส่งเสริมการจัดนิทรรศการ แสดงผลงานทางวิชาการ การแข่งขันทักษะทางวิชาการ การแข่งขันความเป็นเลิศทาง วิชาการ การจัดงานและการ ร่วมงานมหกรรมการจัด การศึกษาท้องถิ่น	-เพื่อให้นักเรียนได้มีเวที การแข่งขันพัฒนาความรู้ ความสามารถตนเองให้สูง ยิ่งขึ้น -เพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่และแสดงผลงาน ให้เป็นที่ปรากฏแก่ สาธารณชน	- จัดกิจกรรมการแข่งขัน ทักษะทางวิชาการ/เข้า ร่วมกิจกรรมการแข่งขัน ทางวิชาการ การ แสดงผลงานในระดับ ต่าง ๆ ที่หน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น - จัดการแข่งขันและ ร่วมงานมหกรรมการจัด การศึกษาท้องถิ่น จำนวน ๑ โครงการ/ปี	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	- ครูและนักเรียนได้รับการ พัฒนาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ให้สูงขึ้น - อบจ.และโรงเรียนในสังกัด ได้ประชาสัมพันธ์ให้เป็น ที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป - ครูและนักเรียนมี ประสบการณ์และได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่ง กันและกัน	อบจ.ศก.
๑๕.	จัดกิจกรรมส่งเสริม เอกลักษณ์ท้องถิ่น ๑)ส่งเสริมฟื้นฟู สืบทอดภูมิ ปัญญาท้องถิ่น(การย้อมผ้าไหม ปุ๋ยหมัก การนวดแผนโบราณ และสมุนไพรเพื่อรักษาโรค เพื่อสุขภาพ ฯลฯ) ๒)ส่งเสริมกิจกรรมเผยแพร่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑)เพื่อเป็นการสืบทอดภูมิ ปัญญาท้องถิ่นมิให้สูญ หายไป ๒)เพื่อให้ชุมชนมีความรู้ และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในชีวิตได้ ๓)เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	อบจ.ศก ดำเนิน กิจกรรม/งาน ส่งเสริม เอกลักษณ์/ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภายในจังหวัด จำนวน ๑ โครงการ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๑) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับ การสืบทอดแก่คนรุ่นหลัง ๒) ชุมชนมีความรู้และนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้และ พัฒนาวิถีชีวิตตนเองได้ ๓) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับ การเผยแพร่ แก่สาธารณชน ๔) เยาวชนมีความรู้ ความ เข้าใจ และตระหนักถึง ความสำคัญของภูมิปัญญา ท้องถิ่น	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑๖.	สนับสนุนและพัฒนาระบบ/ วิธีการจัดการแข่งขัน (พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็น เลิศ) ๑)จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน	๑) เพื่อให้นักเรียนมีโอกาส ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะ ทางด้านกีฬาของตนเองให้ สูงขึ้น ๒) แข่งขันกีฬาเพื่อ สัมพันธ์ภาพระหว่าง สถานศึกษาของประเทศ	จัดการแข่งขันกีฬา นักเรียนคัดเลือกตัวแทน ไปแข่งขันระดับจังหวัด/ ภาค/ประเทศ สถานศึกษาในจ.ศรีสะเกษ	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑) นักเรียนมีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง และรัก การออกกำลังกาย ๒)นักเรียนมีทักษะ ทางด้านกีฬาสูงขึ้น ๓) นักเรียนมีความ สามัคคี และ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	อบจ.ศก.
	๒) จัดหาวัสดุ/อุปกรณ์กีฬา (พัฒนาการกีฬาพื้นฐาน)	เพื่อให้สถานศึกษามี อุปกรณ์การเล่น/แข่งขัน กีฬาอย่างเพียงพอ	สถานศึกษาในสังกัด อบจ.ศรีสะเกษ					- ยาวชน/ นักเรียน/ ประชาชน ให้มีวัสดุ/ อุปกรณ์ เล่นกีฬา และ ออกกำลังกาย อย่าง ทั่วถึง	อบจ.ศก.
	๓) กิจกรรมกีฬาเยาวชน แห่งชาติ	เพื่อกระตุ้น/สำคัญการเล่น กีฬาและออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ	สถานศึกษาในสังกัด อบจ.ศรีสะเกษ					- ยาวชน/ประชาชน มีกิจกรรมกีฬาและออก กำลังกายเพื่อสุขภาพที่ ดี	อบจ.ศก.

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๑.	ศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้า จังหวัด (๑) พัฒนาศักยภาพการบริหาร จัดการศูนย์แสดงและจำหน่าย สินค้าผลิต - ภัณฑุ์ชุมชนและท้องถิ่น OTOP ระดับจังหวัด (๒) จัดตั้งตลาดกลางแลกเปลี่ยน สินค้า/ผลผลิตทางการเกษตร ปลอดภัยและอุตสาหกรรม แปรรูปอื่นๆ	-เพื่อส่งเสริมด้าน การตลาดเพื่อจำหน่าย สินค้า/บริหารโครงการ OTOP หรืออื่นๆให้แก่ กลุ่มอาชีพต่างๆเป็นไป อย่างต่อเนื่อง	ศูนย์แสดงและ จำหน่ายสินค้า จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑ โครงการ	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๖,๒๐๐,๐๐๐	- มีการส่งเสริมด้าน การตลาดเพื่อ จำหน่ายสินค้า/ บริการของกลุ่ม อาชีพโดยเฉพาะ สินค้า OTOP ของจังหวัด	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๒.	สนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบอาชีพเกษตรกรกรม ๑) จัดตั้งกองทุนเพื่อกู้ยืมจัดซื้อเครื่องจักรกล เครื่องมือ เครื่องใช้/อุปกรณ์การผลิตทางการเกษตร ๒) จัดซื้อเครื่องจักรกล เครื่องมือ เครื่องใช้/อุปกรณ์ทางการเกษตร ๓) จัดตั้งโรงสีข้าวชุมชน ๔) ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ๕) ปรับปรุงโรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์/วัสดุอุปกรณ์	-เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตให้เกษตรกร โดยนำเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีทางการเกษตรที่เหมาะสม	กลุ่มอาชีพเกษตรกรกรมจังหวัดศรีสะเกษ (อบจ.พิจารณาจากกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพจำนวน ๔ แห่ง/ปี)	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	- เกษตรกร มีเครื่องมือ/ใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีเป็นเครื่องทุนแรง อย่างเหมาะสมในการประกอบอาชีพ - เพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการจัดเตรียม/ผลิต	อบจ.ศก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)				ผลลัพธ์	หน่วยงาน ดำเนินการ
				ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	รวม		
๓.	ส่งเสริมธุรกิจบริการเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัด (หมู่บ้านต้นแบบ OTOP ระดับอำเภอ)	-เพื่อส่งเสริมรายได้จังหวัดและยกระดับความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด	อบจ.ศก.ร่วมบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ โครงการ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	- ยกระดับรายได้และความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดมากขึ้น	อบจ.ศก.
๔.	ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว/สถานที่ท่องเที่ยว ๑)ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนน ๒)ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	-เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยวให้มีความสะดวกปลอดภัย	ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด จำนวน ๒ แห่ง/ปี	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	- ประชาชนชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวได้รับการบริการการท่องเที่ยวมีความสะดวกและปลอดภัยส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่ม	อบจ.ศก.
๕.	ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญของจังหวัด ๑) จัดทำสวนหย่อม/ลานสุขภาพ ๒) อาคารเอนกประสงค์ ๓) ก่อสร้างบ้านพักนักท่องเที่ยว ๔) ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ๕) ก่อสร้างร้านอาหารร้านค้าต่างๆ ๖) ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ๗) ก่อสร้างห้องน้ำ/ห้องส้วม	เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยวให้มีความสะดวกปลอดภัย	ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด จำนวน ๒ แห่ง/ปี	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	- ประชาชนชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวได้รับการบริการการท่องเที่ยวมีความสะดวกและปลอดภัยส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่ม	อบจ.ศก.

วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดศรีสะเกษ

“ประตุการค้าและการท่องเที่ยวสู่อารยธรรมขอมโบราณ
ดินแดนเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน”